

1. lex.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

■ ■ ■

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
Νοέμβρης 1947

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

■ ■ ■

Α.Σ.Κ.Ι. αριθ. εισόδου

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Στις 28 ουν 'Οκτωβρη 1947 'Ο Δημοκρατικός Στρατός τῆς 'Ελλάδας γιόρτασε τὴν πρώτη ἐπέτειο τῆς ἰδρυσης του Γενικοῦ 'Αρχηγείου του. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ιστορικῆς αὐτῆς ἐπετείου ὁ τύπος τῆς 'Ελεύθερης 'Ελλάδας καὶ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς του Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ ἔδωσαν σειρά ἀρθρα καὶ ἐκπομπές, ἀφιερωμένες στὸ ιστορικὸν τῆς γέννησης, ἀνάπτευξης καὶ δράσης του Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ, τῆς ἰδρυσης καὶ δράσης του Γενικοῦ 'Αρχηγείου, διάφορα χρονικὰ ἀπὸ τὸν ἀγώνα του Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ καὶ σκιαγραφίες τῶν ἥγετῶν του Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ καὶ στεγῶν συνεργατῶν του στρατηγοῦ Μάρκου.

"Ολο αὐτὸν τὸ ὑλικὸν μαζὶ μὲ μιά σειρά ἀρθρα, πολιτικά σχόλια καὶ γενοκυμέντα του Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ, πού ἔχουν μεταδοθεῖ ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸν μας σταθμὸν σὲ προηγούμενες ἐκπομπές του, ἀποτελεῖ πολύτιμο ὑλικὸν διαφώτισης τῶν μαχητῶν καὶ στελεχῶν του Δ.Σ.Ε., δλόκληρου του Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς προοδευτικῆς ἀνθρωπότητας γιὰ τὸ χαρακτήρα, τοὺς σκοπούς καὶ τὴ δράση του Δ.Σ.Ε.

Τὸ βιβλιαράκι αὐτό μὲ τὸν τίτλο " 'Ο Δημοκρατικός Στρατός τῆς 'Ελλάδας" περιλαβαίνει: Τὸ ιστορικό του Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῆς 'Ελλάδας καὶ ἀρθρα γύρω ἀπὸ τὸ ἔογο, τοὺς σκοπούς καὶ τὰ μεσα καθήκοντα του Δ.Σ.Ε.

Νοέμβρης 1947.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ἐγώ παιδὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας καὶ μαχητὴς τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδας ὁρκίζομαι νά πολεμήσω μὲ τὸ δπλο στὸ χὲρι, νά χύσω τό αἷμα μου, καὶ νὰ δώσω καὶ τὴν ἴδια τῇ ζωῇ μου γιά νά διώξω ἀπό τὰ χῶματα τῆς πατρίδας μου καὶ τόν τελευταῖο ἔνο κατακτητῇ. Γιὰ νά ἔξαφαντο κάθε ἔχρος φασισμοῦ.

Γιὰ νά ἔξασφαλτο καὶ νά ὑπερασπίσω τὴν ἐθνική ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα τῆς πατρίδας μου.

Γιά νά ἔξασφαλτο καὶ νά ὑπερασπίσω τὴ δημοκρατία, τὴν τιμὴ, τὴν ἐργασία, τὴν περιουσία καὶ πρόσδοτο τοῦ λαοῦ μου.

Ὀρκίζομαι νάμαι καλὸς, γενναῖος καὶ πειθαρχικός στρατιώτης, νά ἐκτελῶ δλες τίς διαταγές τῶν ἀνωτέρων μου, νά τηρῶ δλες τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ καὶ νά ηρατῶ τά μυστικά τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδας.

Ὀρκίζομαι νάμαι ὑπόδειγμα καλῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τὸ λαδ, φορέας καὶ ἐνσαρκωτής στὴ λαϊκὴ ἐνότητα καὶ συμφιλίωση καὶ ν' ἀποφεύγω κάθε πράξη ποὺ θὰ μέ ἐκθέτει καὶ θὰ μέ ἀτιμάζει σὰν ἀτομο καὶ σὰν μαχητὴ. Ἰδανικὸ μου ἔχω τὴ λεύτερη καὶ ἴσχυρη δημοκρατικὴ Ἑλλάδα καὶ τὴν πρόσδοτο καὶ εὐημερία τοῦ λαοῦ. Καὶ στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἰδανικοῦ μου θὲτω τὸ δπλο μου καὶ τὴ ζωὴ μου.

Ἄν ποτέ φανῶ ἐπίορκος καὶ ἀπό κακὴ πρόσθεση παραβῶ τὸν δρόμο μου, ἀς πέσει πάνω μου ἀμείλικτο τὸ τιμωρὸ χέρι τῆς πατρίδας καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ καταφρόνια τοῦ λαοῦ μου.

(Μεταδόθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπό τό φαδιοφωνικό σταθμό τοῦ Δ.Σ.Ε. στὴν πρωτηνή ἐκπομπή του τῆς 25 τοῦ Ὁχτώβρη 1947).

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

I.—ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ
ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΜΕΝΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΩΣ ΤΗΝ
ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

Στις 28 του 'Οχτώβρη ό Δημοκρατικός Στρατός και λαός γιορτάζουν τήν πρώτη έπετειο της ιδρυσης του Γενικού 'Αρχηγείου του Δ.Σ.Ε. Ή μέρα αύτή θυμίζει στόν έλληνικό λαό μιά άλλη ιστορική μέρα, τήν 28 του 'Οχτώβρη 1940, τή μέρα που σύσσωμος ο έλληνικός λαός άντιτάχτηκε και πάλαιψε ένάντια στούς ιταλούς φασίστες έπιδρομείς.

Τό λαϊκοδημοκρατικό—άπελευθερωτικό άγώνα που άρχισε τότε ο λαός μας τὸν συνεχίζει και σήμερα ένάντια στούς νέους έπιδρομείς, τούς άμερικάνους και άγγλους καταχτητές.

Τά αιτια πού γέννησαν τή νέα ένοπλη άντισταση τού έλληνικού λαοῦ είναι πιά γνωστά σ' δλο τόν κόσμο. Είναι τό έξοντωτικό δολοφονικό όργιο που ξαπόλυσαν ένάντια στούς άγωνιστές της 'Εθνικής άντιστασης και δλου του Δημοκρατικοῦ λαοῦ μετά τή Βάρκιζα οι συνεργάτες τῶν γερμανοϊταλῶν και βούλγαρων καταχτητῶν έχοντας τήν ήδική και ύλική ένίσχυση τῶν άγγλων και άμερικάνων ιμπεριαλιστῶν και κάτω ἀπό τήν άμεση καθοδήγησή τους. Οι δημοκρατικοί πολίτες πού άναγκάστηκαν νά φύγουν στό βουνό ίταν προγραμμένοι ἀπό τούς μοναρχικούς μπράβους και χωροφύλακες και ἀπ' τούς ληστοσυμμορίτες Σούρληδες, Αντών—Τσαούσηδες, Βορλάκηδες, Κατσαρέηδες, Μιχάλ-Αγάδες, Κολάρηδες, Παπαδοπούλαιονς, Βόϊδαρους, Λαζίκ—Μπουντουβάκηδες και τούς άλλους καννίβαλους του μοναρχοφασισμοῦ.

Οι άντάρτες τοῦ λαϊκοῦ ίρωα Μπαρούτα, τοῦ Διτόχωρου, τοῦ "Ολυμπου, τοῦ Κίσσαβου, τοῦ Βέρμιου, τοῦ Πηγού του "Εβρου και άλλων περιοχῶν βγῆκαν στό

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λαϊκοὶ ἐκδικητές καὶ τιμωροὶ τῶν πρωταίτιων ἐγκληματιῶν καὶ δολοφόνων τοῦ λαοῦ, ἔγγυητές τῆς λαϊκῆς ἀγωνιστικῆς συμφιλίωσης, τῆς ἑσωτερικῆς ὄμαλότητας καὶ ἡσυχίας, τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας μας. Ἡ σωστή πολιτική καὶ στρατιωτική τακτική τῶν ἀντιρτῶν σύμφωνη μὲ τὴν πολιτική τῆς λαϊκῆς συμφιλίωσης, καὶ τῆς εἰρηνικῆς δημοκρατικῆς λύσης τοῦ ἑσωτερικοῦ ἐλληνικοῦ προβλήματος, πολιτική πού ἀκολούθησε ὁ δημοκρατικός λαός καὶ οἱ ὄργανώσεις του καὶ σύμφωνη μὲ τούς πόθους καὶ τὰ συμφέροντα τῆς μεγάλης μᾶζας τῶν ἐργαζόμενων ἐργατῶν, ἀγροτῶν, ἐπαγγελματιῶν καὶ διανοούμενων, ἀπομόνωσε βαθμιαῖα τὰ ἀδιάλλαχτα στοιχεῖα τῆς μοναρχοφασιστικῆς δεξιᾶς καὶ δυνάμωσε τὸ στρατόπεδο τῆς λαϊκῆς συμφιλίωσης. Ὁ λαός ὑποδέχτηκε θερμά τούς πρώτους ἀντάρτες. Οἱ ὀπλισμένοι μὲ τῇ βίᾳ χωρικοί τούς παράδωσαν τὰ ὅπλα μὲ ἐμπιστοσύνη. "Οσοι ἔφυγαν στίς πόλεις, τρομοκρατημένοι ἀπ' τὴν ψεύτικη προπαγάνδα τοῦ ἔχθρον ξαναγύρισαν στά χωριά τους, χωρίς νά τούς πειράξει κανένας. Οἱ στρατιῶτες τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ καὶ οἱ χωροφύλακες πού πιάστηκαν αἰχμάλωτοι καὶ ζδοι δέν είχαν βάψει τά χέρια τους σέ αἷμα ἀδώνων πολιτῶν ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι.

"Ολες αὐτές οἱ πράξεις πού ἐμπνέονται δχι ἀπό προσωπικό μίδος καὶ ἐκδίκηση, ἀλλά ἀπό τὸ γενικότερο συμφέρον τοῦ λαοῦ, στάθηκαν ύλικό διαφώτισης τῶν μαζῶν καὶ τῶν ἔνοπλων σχηματισμῶν τοῦ μοναρχοφασισμοῦ γιά τίς πραγματικές προδέσεις τῶν ἀνταρτῶν. Δεξιοί καὶ ἀριστεροί ἀγρότες είδαν στό πρόσωπο τοῦ ἀντάρτη τό μαχητή τῆς λευτεριᾶς, τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἑσωτερικῆς εἰρήνης καὶ ὄμαλότητας. Ἔτσι ἔξηγεῖται ή ὄλόπλευρη συνδρομή πού ἔδωσε ὁ λαός μας ἀπό τὴν πρώτη στιγμή στούς ἀντάρτες.

Στή συμφιλιωτική πολιτική καὶ ταχτική τῶν ἀνταρτῶν οἱ ὑποκινητές καὶ ἐμπρηστές τοῦ ἐμφυλίου πολέμου μοναρχοφασίστες, ἀπάντησαν μὲ περισσότερες ἀκόμα δολοφονίες καὶ μὲ μεγαλύτερη τρομοκρατία ἐνάντια στό δημοκρατικό λαό. Ἀπό τὴν πρώτη διμως στιγμή στάθηκαν ἀνίκανοι ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ νά ἔξοντάσουν, ὅπως ἐπιδίωκαν τούς ἀντάρτες πού χρησιμοποίησαν ύπέροχη ταχτική ελλ. γ. μῶν καὶ ἐνεδρευτικοῦ ἀγώνα ἐνάντια στίς δυνάμεις του μοναρχοφασισμοῦ.

Ἡ ἀνάγκη τῆς αὐτοάμυνας τῶν πρώτων

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μένων άνταρτών ένάντια στά πολυάριθμα έχθρικά τάγματα, στρατοῦ και χωροφυλακῆς, πού κινήθηκαν γιά καταδίωξή τους έπειτα από στούς τοπικούς αρχηγούς τῶν άνταρτών τῇ λήψῃ ἀμεσῶν μέτρων γιά τή συγκρότησή τους σέ μορφές στρατιωτικῆς ὁργάνωσης και τήν ἐφαρμογή διαφορετικῆς ταχτικῆς πού άνταποκρίνονταν στό δοσμένο συσχετισμό δυνάμεων και μέσων. Ἐτσι συγκροτήθηκαν ἀπό τήν πρώτη στιγμή οι πρώτες ὄμάδες μάχης, οι διμοιρίες, τά συγκροτήματα. Και από τά μέσα 'Ιούνη τοῦ 1946 τά πρώτα τοπικά 'Αρχηγεία άνταρτών. Τέτοια 'Αρχηγεία ἔγιναν ἀρχικά στή Μακεδονία και Θεσσαλία, ιδιαίτερα στόν 'Ολυμπο, τόν Κίσσαβο, τά Πιέρια, τό Βόϊο, τό Γράμμο, τά Χάσια, τόν 'Εβρο και λίγους μῆνες ἀργότερα και σ' ἄλλες περιοχές. Τόν 'Οχτώβρη τοῦ 1946 είχαν άναπτυχθεὶ οι πρώτες ἔνοπλες ὄμάδες καταδιωκομένων άνταρτών στή Ρούμελη και τήν 'Ηπειρο. Ή ταχτική τῶν πρώτων άνταρτικῶν σωμάτων, πού άνατρεψε τά σχέδια τῶν στρατιωτικῶν τῆς καριέρας τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, είχε σάν κύρια χαραχτηριστικά τήν ταχύτητα, τόν αιφνιδιασμό, τίς ἀποφασιστικές και βαθειές διεισδύσεις, τό ἐνεδρευτικό χτύπημα ένάντια στίς κινούρενες φάλαγγες τοῦ έχθροῦ, τό ναρκοπόλεμο και τίς κάθε λογῆς καταστροφές στούς δρόμους και μέσα ἐφοδιασμοῦ τοῦ έχθροῦ. Στήν περίοδο αὐτή ὁ έχθρος ἐφάρμοσε τήν ταχτική πού ἐφάρμοσαν και οι γερμανοί στή διάρκεια τῆς πρώτης κατοχῆς ένάντια στόν ΕΛΑΣ. Τήν κίνηση δηλαδή ἀπό πολλές κατευθύνσεις και ρόνο τή μέρα, μέσα στόν προσδιορισμένο ἀπό πρίν χώρο κίνησης και παραμονῆς τῶν άνταρτών, μέ σκοπό τόν ἐγκλωβισμό τους και τήν ἔξοντωσή τους. Οι άνταρτες τοῦ Δ.Σ.Ε. μακρυά ἀπό τό πνεύμα τῆς στρατιωτικῆς διάταξης μέ ἔξασφαλισμένα πλευρά και μετόπισθεν, ἀδιάφοροι γιά τούς κλοιούς τοῦ έχθροῦ, πέρασαν ἀπό τήν πρώτη στιγμή σέ γρήγορους και βαθεῖς ἐπιθετικούς ἐλιγμούς. Κινούμενοι νύχτα ἀπό ἀπάτητα κατσάβραχα μέ χίλιες δυό στερήσεις και ταλαιπωρίες ἔδιναν χτυπήματα ἐκεί πού ήθελαν αύτοί και ὅχι πού περίμενε ὁ έχθρος. Μέ ιδιαίτερη προτίμηση χτυπήματαν τά νῶτα τοῦ έχθροῦ, οι δρόμοι ἀνεφοδιασμοῦ του και πολλά ἀστικά κέντρα του. Μέ ἐπιτυχιμένες άνταρτικες πρωτοτυπίες, ἐφευρέτητα και μέ τολμηρά αιφνιδιαστικά χτυπήματα, ιδιαίτερα τή νύχτα, οι άνταρτες ἔσπειραν ἀπό τήν πρώτη στιγμή τοῦ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΚΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πανικό και τή σύγχυση στίς τάξεις τοῦ έχθροῦ. Μέ εξυπνή και ἀποφασιστική ταχτική ἀνταρτοπολέμου, σωστά προσαρμοσμένη στίς τοπικές συνθήκες, και πλουτισμένη μέ ὅλη τήν προηγούμενη πεῖρα τους, μέ συνδυασμένες τοπικές ἐνέργειες και μέ καθημερινή βελτίωση τῆς ταχτικῆς τους, οι ἀντάρτες πέτυχαν νά πάρουν ἀπό τόν έχθρό τήν πρωτοβουλία τῆς ἐνέργειας ἀπό τίς πρῶτες στιγμές τοῦ ἀγώνα. Τό γεγονός αὐτό ἀποτελεῖ τό βασικό χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα μας. Μέ ἀποφασιστικά χτυπήματα προξενήσαμε στόν έχθρό σοβαρές ἀπώλειες. Πήραμε λάφυρσ, ἄφθονο πολεμικό ύλικό και τόν ὑποχρεώσαμε νά ἐγκαταλείψει πολλές μεμονωμένες θέσεις του στήν ὕπαιθρο και σταθμούς χωροφυλακῆς. Ή μάχη τοῦ Λιτόχωρου, ή ἐξόντωση μεταξύ Δεμερλί —Μπαξιβάρι τῶν 70 συμμοριῶν τοῦ Σαμαλένκα, ή μάχη τοῦ Πλατύκαμπου, ή μάχη τῆς Μαρμάριανης, ή μάχη τῆς Συκιᾶς και τῆς Κρανιᾶς, ή μάχη τῆς Διάβας τοῦ 'Ολύμπου και τῆς Καρυᾶς, ή μάχη τῆς Ποντοκερασιᾶς, τῆς Ρητίνας, τῆς Βροντούς, τοῦ Λειβαδιοῦ, τῆς Νάουσσας, τῆς Βαρβάρας Βερροίας, τῆς Δεσκάτης, τοῦ Κηπουργιοῦ, τῆς Κοινής, τῆς Πυρσόγιαννης, τοῦ Πεντάλοφου, τοῦ Τρίβουνου Βίτσι, τῆς Κάλλιανης Κοζάνης και ἀναρίθμητες ἄλλες μικρές και μεγάλες συγκρούσεις ἀποτελοῦν σοβαρές ἐπιτυχίες τῶν ἀνταρτῶν στήν πρώτη αὐτή περίοδο τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα. Μέ τίς ἐπιτυχίες αὐτές ή ἀγωνιστική διάθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνέβηκε σέ ψηλότερα ἐπίπεδα. Οἱ ἐπιτυχίες τῶν ἀνταρτῶν τήν ἀνοιξη, τό καλοκαίρι και τούς πρώτους μῆνες τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1946 ἀπό τή μιά μεριά και ἀπό τήν ἄλλη ή πιό ἄγρια καταδίωξη τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ είναι οἱ αιτίες πού στά μέσα τοῦ 'Οχτώβρη τοῦ 1946 ή δύναμη τῶν ἀνταρτῶν ἔφτασε τούς 5.500—6.000 ἀνδρες.

Τούς μῆνες Σεπτέμβρη και 'Οχτώβρη τοῦ 1946 στή Δυτική Μακεδονία πραγματοποιήθηκε μέ τίς συντονισμένες ἐνέργειες τῶν τοπικῶν ἀρχηγείων τῆς περιοχῆς αὐτῆς ή ἀπελευθέρωση σημαντικοῦ χώρου και δημιουργήθηκαν καλές προϋποθέσεις ἐπαφῆς και συντονισμοῦ τῆς δράσης τῶν ἀνταρτῶν ιδιαίτερα στίς περιοχές 'Αντιχασίων, Χασίων, Βοΐου και Γράμμου.

Τό νῶθο ἀποτέλεσμα τοῦ δημοφηγματος τίς 1 τοῦ Σεπτέμβρη τοῦ 1946 φανέρωσε πιό καθαρά ἀκόμη, διότι

ναρχοφασισμός μέ τήν ύποστηριξη και καθοδήγηση τῶν ἄγ-
γλων και ἀμερικάνων ιμπεριαλιστῶν δχι μόνο δέν πρόκει-
ται νά κάνει ύποχωρήσεις γιά τήν ειρήνευση τῆς χώρας,
ἄλλα ἀντίθετα τή σπρώχνει στήν πλήρη φασιστικοποίηση
και ἀποικοποίηση. Ή τέτοια ἀδιάλλακτη στάση τῆς προδο-
τικῆς δεξιᾶς δέν ἀφηνε ἄλλο δρόμο στό λαό και τούς ἀν-
τάρτες ἔξω ἀπό τό δρόμο τῆς παλλαικῆς ἀντίστασης, ἐνοπλης
και μή, ὡς τή στιγμή πού θά ύποχρεωθεὶ ὁ μοναρχοφασι-
σμός νά δεχτεὶ μια ίσβτιμη συμφωνία γιά τήν ειρήνευση
τῆς χωρας.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

Μπροστά σ' αὐτή τήν κατάσταση οι ἀρχηγοί τῶν ἀν-
ταρτῶν Μάρκος, Κικίτσας, Κισσάβος και Λασσάνης, δοκιμα-
σμένοι και γνωστοί σ' ὅλοκληρη τή χώρα ἡγέτες και λαϊ-
κοί ἀγωνιστές, σέ σύσκεψη πού κάναν στό χωριό Τσούκα
τῶν Ἀντιχασίων, ἀφοῦ ἔξέτασαν τήν δλη κατάσταση τοῦ
ἐσωτερικοῦ προβλήματος πῆραν ὄμόφωνα τήν ἀπόφαση τῆς
δημιουργίας τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρα-
τοῦ τῆς Ἐλλάδας.

Στελέχη, ἀντάρτες και λαός χαιρέτησαν μέ ἐνθουσια-
σμό τήν ιστορική αὐτή ἀπόφαση πού ἦταν στεφάνωμα ἐφτά-
μηνων θυσιῶν και ἀγάνων τους και σήμαινε πέρασμα τοῦ
ἀγώνα σέ ἀποφασιστικότερες μορφές πάλης γιά τήν πιό ἀ-
ποτελεσματική ἀντιμετώπιση τοῦ ἔχθροῦ.

Ἐδώ κλείνει τό πρώτο στάδιο τοῦ νέου ἐνοπλου ἀγώνα
τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Τελειώνει ἡ προϊστορία τοῦ Δημοκρα-
τικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἐλλάδας πού ἀρχισε τό Μάρτη τοῦ 1946
μέ τή μάχη τοῦ Λιτόχωρου τήν πρώτη αὐτή προειδοποίηση
τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ στό μοναρχοφασισμό και στούς ξέ-
νους καταχτητές.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε. ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΚΑΙ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΙ ΤΟΝ ΕΝΟΠΛΟ ΑΓΩΝΑ

Μέ τήν πρώτη βασική του διαταγή τό Γενικό Σύνταχτο
γείο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἐλλάδας συγκράτεσε

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΝΤΑΧΤΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τά Ἀρχηγεῖα περιοχῶν Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας,
 Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, Θεσσαλίας, Ρούμελης
 καὶ Ἡπείρου. Ἀπόχτησαν ἔτσι οἱ μεγάλες αὐτές περιοχές
 τῆς χώρας ὑπεύθυνο διοικητικό ὄργανο γιά τὸ συντονισμό
 τῆς δράσης καὶ τῇ λύσῃ ὅλων τῶν προβλημάτων τοῦ ἀγώ-
 να, σύμφωνα μὲ τὸ γενικότερο πλάνο τοῦ Γενικοῦ Ἀρχη-
 γείου, μὲ τίς ἀμεσες καὶ τίς πιό μακρινές ἐπιδιώξεις του.
 Μέ βάση τίς ἀμεσες στρατηγικές ἐπιδιώξεις καὶ τόν ἀπότε-
 ρο στρατηγικό σκοπό του τό Γενικό Ἀρχηγεῖο καθόρισε
 τά δρια τοῦ χώρου κάθε Ἀρχηγείου περιοχῆς καὶ περιφέ-
 ρειας καὶ τίς μερικότερες ἐπιδιώξεις γιά ὄρισμένο χρονικό
 διάστημα. Μελετήθηκε ἡ πεῖρα τῆς ἐπτάμηνης δράσης, ἡ δι-
 ἀταξη καὶ οἱ πιθανές προδέσεις τοῦ ἔχθροῦ, ἡ γενική τα-
 κτική τοῦ ἔχθροῦ καὶ ἡ τακτική τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ
 καθορίστηκε στίς λεπτομέρειές της ἡ τακτική πού πρέπει
 νά ἀκολουθήσουν τ' Ἀρχηγεῖα μὲ βάση τό ἐπιθετικό ἀπο-
 φασιστικό πνεῦμα, τό χτύπημα, ἀπό κοντά καὶ στά νῶτα
 τοῦ ἔχθροῦ, τό σαρποτάξ καὶ τίς καταστροφές τῶν δρόμων
 καὶ μέσων ἐφοδιασμοῦ τοῦ ἔχθροῦ, τό χτύπημα τῶν κέν-
 τρων. Τό πνεῦμα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου ἦταν νά ἐμφυση-
 θεῖ σε μαχητές καὶ στελέχη τό πνεῦμα τῆς διαρκοῦς ἐπιθε-
 τικῆς κίνησης καὶ δράσης καὶ ὅχι ἡ προσήλωση σέ ἀμυντι-
 κή διάταξη. Νά διαπαιδαγωγηθοῦν τά στελέχη πάγω στή
 θεμελιώδικη ἀρχή ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος καὶ δρόμος γιά
 τή νίκη είναι ὁ συνδυασμός τῆς ἐνεργητικῆς ἀμυνας μὲ τήν
 ἐπίθεση καὶ ὅτι μόνο μὲ τήν ἐπίθεση τελικά θά κερδηθεῖ
 ὁ ἀγώνας. Ἀπό τήν ἀποψή τοῦ τότε συσχετισμοῦ τῶν δυ-
 νάρεων καὶ μέσων ἡ τακτική αὐτή ἦταν ἡ μόνη ἐνδεδει-
 γμένη μιά καὶ οἱ δυνάμεις καὶ τά μέσα πού ὑπῆρχαν δέν
 ἐπαρκοῦσαν γιά τή δημιουργία σταθεροῦ μετώπου πού
 σύγχρονα νά είναι. βάση γιά ἐπιθετικές ἐξορμήσεις καὶ νά
 ἔξασφαλίζει ἀσφαλῆ μετόπισθεν.

Μέ βάση τήν προοπτική ἀνάπτυξης τίς ἀμεσες ἐπιδιώ-
 ξεις καὶ τό γενικότερο σχέδιο δράσης του, τό Γενικό Ἀρ-
 χηγεῖο ρύθμισε λεπτομεριακά τήν κατανομή καὶ διάταξη
 τῶν δυνάρεων στίς διάφορες περιοχές.

Γιά τήν ἀσφαλέστερη πραγματοποίηση
 πιδιώξεων τό Γενικό Ἀρχηγεῖο συγκρότησε
 τη στιγμή τετραμελή διοίκηση τοῦ ίδιου τοῦ
 χηγείου, πού ἀποτελέστηκε ἀπό τούς τέσσερες

ΑΡΧΕΙΑ
 αὐτῶν τῶν ἀ-
 πό την πο-
 ΕΛΛΗΝΩΝ
 ΚΩΜΟΝΟΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ

"Ορισε ἐπίσης τριμελή διοίκηση γιά κάθε Ἀρχηγεῖο Περιοχῆς και Περιφέρειας και θέσπισε τά συμβούλια τῶν ἀρχηγῶν συγκροτημάτων κατά Ἀρχηγεῖο Περιφέρειας γιά τή συλλογική ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν προβλημάτων και τήν ἀπό κοινοῦ ἐπεξεργασία τῶν μηνιάτικων σχεδίων δράσης. Τό Γενικό Ἀρχηγεῖο μέ βάση τίς ἀνάγκες τοῦ ἀγώνα και τίς δυνατότητες πού ὑπέρχαν, συγκρότησε ἐπίσης δίπλα στίς μεγάλες μονάδες μέχρι και Ἀρχηγεῖο Περιφέρειας ὀλιγομελή ἐπιτελεία γιά τήν ἐπιτελική ἐπεξεργασία τῶν σχεδίων δράσης και τήν ὄλοπλευρη βοήθεια τῶν διοικήσεων. Μέ τίς ἀποφάσεις του και τίς ἐνέργειές του αὐτές τό Γενικό Ἀρχηγεῖο ὀλοκλήρωσε τό δργανωτικό δέσμῳ τοῦ διοικητικοῦ και ἐπιτελικοῦ του μηχανισμοῦ, ὅσο τοῦ ἦταν δυνατό.

'Από τήν ὥρα αὐτή ἀρχίζει τό κυρίως δημιουργικό ἔργο τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Δ.Σ.Ε. σέ ὅλους τοὺς τομεῖς, ὅπως χρειάζεται σέ ἐναν σύγχρονα ὄργανωμένο στρατό. Διαβλέποντας τό Γενικό Ἀρχηγεῖο τοῦ Δ.Σ.Ε. τήν ἀδιάλλαχτη θέση τῆς μοναρχοφασιστικῆς δεξιᾶς και τή διαρκή προσπάθειά της νά ἀνάψει τόν ἐμφύλιο πόλεμο σ' ὄλοκληρη τή χώρα, παρά και ἐνάντια στή συμφιλιωτική προσπάθεια τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ και τῶν ἐπίσημων πολιτικῶν ἐκπροσώπων τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ, ἀποφάσισε και πήρε στά χέρια του, ὅχι μονάχα τήν πολεμική καθοδήγηση τῶν συγκροτημένων ἐνόπλων δυνάμεων, ἀλλά και ὄλοκληρη τήν ὄργανοτεχνική προετοιμασία τῶν ἐφεδρειῶν γιά τήν ἐπικείμενη και ἀναπόφευκτη ἀποφασιστική σύγκρουσή του μέ τίς δυνάμεις τοῦ μοναρχοφασισμοῦ στήν ἐπαρινή περίοδο. Γιά τό λόγο αὐτό διέταξε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τήν ἀνασυγκρότηση τῆς λαϊκῆς αὐτοάμυνας στήν ὑπαιθροῦ μέ τό συγκεκριμένο καθήκον τῆς ὑπεράσπισης τῆς ζωῆς, τιμῆς και περιουσίας τῶν πολιτῶν ἀπό κάθε τραμπούκο, δολοφόνο, χίτη και συμμορίτη. Ο λαός τῆς ὑπαίθρου μαζικά προσχώρησε στίς γραμμές τῆς λαϊκῆς αὐτοάμυνας.

Γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς πολεμικῆς ἐπίδοσης τῶν τριμάτων, πήρε μέτρα γιά τή στρατιωτική ἐνπαίδευση και πόλιτική διαφώτιση τῶν μαχητῶν. Συγκρότησε σχολή δημόσιας κατά Ἀρχηγεῖο Περιφέρειας και σχολή αξιωματοκῶν κάτω ἀπ' τήν ἀμεση ἐπίβλεψή του. Γιά νά ἔχει ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κή γνώση τῆς διάταξης, δύναμης, ἐνεργειῶν καὶ προθέσεων τοῦ ἔχθροῦ διέταξε τὴν ἅμεση συγκρότηση διχτύου πληροφοριῶν, κατασκοπείας καὶ ἀντικατασκοπείας, ὑπηρεσίας διαφώτισης. Τά τμήματα αὐτά καθοδηγοῦνται ἀπό τά δεύτερα γραφεῖα τῶν μεγάλων μονάδων καὶ τούς ἀξιωματικούς πληροφοριῶν τῶν τμημάτων. Γιά τή σύνδεση μονάδων καὶ τμημάτων, τόν γρήγορο ἔλεγχο καὶ ἐνημέρωση, πῆρε μέτρα γιά τήν ὄργάνωση ραδιοτηλεγραφικοῦ καὶ τηλεφωνικοῦ διχτύου διαβιβάσεων. Συγκρότησε τέλος τίς ὑπηρεσίες τῆς ἐπιμελητείας καὶ ὑγειονομικῆς περίθαλψης τῶν ἀνταρτῶν.

Στόν τομέα τῆς δράσης πραγματόποιθηκαν στή διάρκεια τοῦ χειμῶνα σοβαρές ἐπιτυχίες ὅπως: ή ἐγκατάσταση μονάδων μας στόν κορμό τῆς Πίνδου καὶ ή σύνδεση μέ τά ἀπομονωμένα τμήματα 'Αγράφων καὶ Ρούμελης, ἀνάπτυξη ἐνοπλης δράσης στήν 'Ανατολική Μακεδονία καὶ δημιουργία προϋποθέσεων γιά τή σύνδεση μέ τά τμήματα τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἀποτελεσματική ἀντιμετώπιση τῶν μεγάλων ἐκστρατειῶν τοῦ ἔχθροῦ στίς περιοχές Χαδίων, 'Αντιχασίων, Κυσσάβου καὶ Βερμίου. 'Ο Δημοκρατικός Στρατός ἔδωσε ἀκόμα μιά σειρά σοβαρά χτυπήματα ὅπως ή μάχη τοῦ Σκρά, τῆς Ραχούλας, οἱ ἀλλεπάλληλες ἐπιτυχίες στή Ρούμελη, ή μάχη τοῦ Φλαμπουράρι, τῶν Μαυραναίων, τῆς Πόρτας, τοῦ Μουζακιοῦ, τοῦ Νεοχωρίου Τρικκάλων, τῆς Σελίνιτσας, τοῦ Ρίμνιου, τῆς Σπάρτης καὶ ἄλλες. 'Όλες αὐτές οι ἐπιτυχίες τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ ἀνέβασαν τή μαχητικότητά του, καὶ τό ἥδικό καὶ τήν ἀγωνιστική διάθεση τοῦ λαοῦ. Χάρις στίς ἐπιτυχίες αὐτές καὶ τήν ἐμπιστοσύνη πού ἀπόχτησε ὁ λαός στό Δημοκρατικό Στρατό του ή δύναμη τοῦ Δ.Σ.Ε. διπλασιάσθηκε στά τέλη τοῦ χειμῶνα τοῦ 1947. 'Αντίθετα ή σύγχιση καὶ ή κατάπτωση τοῦ ἥδικοῦ στό στρατόπεδο τῆς ἀντίδρασης στή διάρκεια καὶ τά τέλη τοῦ χειμῶνα ἔφθασε σέ ἀπελπιστικό γι' αὐτοὺς σημεῖο. Οἱ αὐτομολήσεις καὶ λιποταξίες στρατιωτῶν πλήθαιναν καθημερινά, ὁ κυβερνητικός στρατός οὐδιστικά κλείστεκε στά ὄχυρωμένα κέντρα ἀντίστασης καὶ δέν ἔβγαινε ἀπό τό καβούκι του.

Γιά νά βγει ἀπό τό ἀδιέξοδο αὐτό ὁ πονερός φράστης σμός ἀρχισε στό τέλος τοῦ χειμῶνα, ἔχοντας τώρα την προστασίαν καὶ τήν ύλική ύποστήριξη τῶν νέων ἀφεντάδων της τούτης

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

άμερικάνων ιμπεριαλιστών, νά προετοιμάζεται ιδεολογικά, όργανωτικά και τεχνικά γιά ανάληψη ρεγάλων έπιθετικών έπιχειρήσεων τήν ανοιξη έναντια στό Δημοκρατικό Στρατό. Έτσι τό κυβερνητικό κατασκεύασμα τῶν 7 νάνων πήρε μέτρα γιά τή ριζική έκκαθάριση τοῦ στρατοῦ από τά πρωτόπορα Δημοκρατικά στοιχεῖα, έκαμε άλλαγές σέ ανώτερες και κατώτερες διοικήσεις και ξαπόλυτες συστηματική προπαγάγδα σχετικά μὲ τήν έπικείρενη ὅπως φαντάζονταν συντριβή τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Μέ ψευτοαμνηστίες άποτάνθηκε στό Δημοκρατικό Στρατό γιά νά έξαπατήσει τυχόν άφελεις, ένω παράλληλα άρχισε άγρια τρομοκρατία σέ βάρος τοῦ λαοῦ. Προσπάθησε μὲ δλα τά μέσα μὲ τίς πιό άτιμες συκοφαντίες και σκηνοθεσίες γιά ώρότητες δηθεν τῶν άνταρτών, γιά έξωθεν ένισχυση και άλλες χοντροκομμένες βλακείς νά άπορονώσει ίδικά και πολιτικά τόν άγώνα τοῦ Δημοκρατικοῦ λαοῦ και Στρατοῦ μέσα και έξω απ' τή χώρα. Τά άδιάλλακτα στοιχεῖα τῆς δεξιᾶς, έβαλαν σέ έφαρμογή τή δυναμική τους πολιτική και δέ δέχτηκαν νά άκιούσουν τίς σωτηρίες γιά τή χώρα προτάσεις τοῦ Ε.Α.Μ, γιά ανακωχή και δημοκρατική συνεννόηση. Προσπάθησαν μὲ δύος τούς τρόπους, όργανώνοντας και ειδικές άκόμα έπιχειρήσεις νά ματαιώσουν τή συνάντηση τοῦ στρατηγοῦ Μάρκου μὲ τό κλιμάκιο τῆς Επιτροπής Έρεύνης τοῦ Ο.Ε.Ε. Μά δέν τό κατόρθωσαν και ή συνάντηση πράγματοποιήθηκε στίς 20 τοῦ Μάρτη 1947 στό χωριό Χρυσομηλιά τοῦ Κόζιακα, χάρης στήν άποφασιστικότητα τῶν άντιπροσώπων τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης και τῆς Πολωνίας και τό ένδιαφέρον τους νά συγκεντρώσουν στοιχεῖα από τήν ύπερδυνη ήγεσία τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ γιά τή διαλεύκανση τοῦ δλου προβλήματος.

Η ΕΑΡΙΝΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΜΟΥ

Από τίς 4 τοῦ Μάρτη οι δυνάμεις τοῦ μοναρχοφασικοῦ στρατοῦ άρχισαν νά κινούνται σέ παράταξη μάχης στίς περιοχές τῆς Ρούμελης και τῆς Δυτικῆς Θεσσαλίας. Ούσιαστικά οι έπιχειρήσεις τῆς λεγόμενης «έαρινης έκτραπείας» άρχισαν στίς 19 τοῦ Μάρτη από τή Ρούμελη και στηκαν στά τέλη τοῦ Ιουλίου μὲ τῶν έλλγμό τῶν μονάδων μας στήν Ήπειρο πού έβαλε τέρμα στίς έπιθετικές

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ρήσεις τοῦ ἔχθροῦ. Βασικός στρατηγικός σκοπός τοῦ ἔχθροῦ ἀρχικά ἦταν ἡ συντριβή τῶν δυνάμεων τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Στήν πορεία τῶν ἐπιχειρήσεων ὅμως ὁ σκοπός αὐτός μετατράπηκε σέ σκοπό τριβῆς καὶ καταπόνησης τῶν δυνάμεων τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ;

Στή μετατροπή αὐτή τῶν σκοπῶν του ἀναγκάστηκε νά καταρύγει ὁ μοναρχοφασισμός ὅστερα ἀπ' τή διαπίστωση της ἀνικανότητας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων του. Γενική τακτική πού χρησιμοποίησε ὁ ἔχθρος ἦταν ἡ ἐνέργεια ἐκστρατείας μέ τό μεγαλύτερο μέρος τῶν διαδέσιμων δυνάμεών του κατά ἑδαφικά διαμερίσματα καὶ μέ σκοπό ἵ νά ἐγκλωβίσεικαι συντρίψει τίς δυνάμεις μας στόν ίδιο τους τό χῶρο ἵ νά τίς σπρώξει σέ γειτονικούς χώρους καὶ συνέχεια πρὸς Βορρᾶ καὶ νά τίς μπάσει στά ἑδάφη τῶν γειτονικῶν Δημοκρατιῶν γιά πολιτική ἐκμετάλλευση.

Τό Γενικό 'Αρχηγεῖο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ δέν ξεγελάστηκε ὅπως κοκορεύονταν ὁ Μανιδάκης καὶ τά ἄλλα μεγάρωνα τοῦ Βεντήρη πού ισχυρίζονταν ὅτι ἡ κίνηση τῶν δυνάμεων μας πρός Νότον ἔγινε ἐπειδή νομίζαμε ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις θάλαρχίσουν πρώτα στή Μακεδονία. Οἱ κινήσεις τῶν δυνάμεων μας πρός Νότον ὑπαγορεύτηκαν ἀπ' τό γενικότερο σχέδιο τής προώθησης δυνάμεων σέ νέες περιοχές μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξη δράσης σ' αὐτές καὶ ἀγγύστρωση ὅσο τό δυνατό λεγαλύτερων ἔχθρικῶν δυνάμεων.

Οὔτε στρατηγικά οὔτε τακτικά αἰφνιδιάστηκε τό Γενικό 'Αρχηγεῖο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Οὔτε ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐκτίμηση τῶν προδέσεων τοῦ ἔχθροῦ, οὔτε καὶ γιά τή «νέα» τακτική καὶ τά νέα ὅπλα πού ρεκλαμάριζε ὁ ἔχθρος. Τό Γενικό 'Αρχηγεῖο είχε θετικές πληροφορίες γιά τήν προετοιμασία τής ἀεροπορίας νά πάρει μέρος στίς ἐπιχειρήσεις, γιά προετοιμασία ἀλεξιπτωτιστῶν, γιά μεγάλη χρησιμοποίηση τοῦ πυροβολικοῦ καὶ γιά ἐφαρμογή «νεας τακτικῆς», ὅπως ἔλεγαν. Γιά δλα αὐτά τό Γενικό 'Αρχηγεῖο ἔγκαιρα ἐνημέρωσε τά 'Αρχηγεῖα Περιοχῶν καὶ ἔδωσε μιά σειρά ὄδηγίες γιά τήν τακτική πού πρέπει νά ἀκολουθήσουν τά τμήματα τοῦ Δ.Σ.

Η τακτική πού χρησιμοποίησε ὁ ἔχθρος στίς ἐπιχειρήσεις αὐτές δέν είχε τίποτα τό νέο σάν σχέδιο καὶ σάν ἐφαρμογή, ἐκτός ἀπό τή διάθεση μεγαλυτέρως συντρεψιν, περισσότερου πυροβολικοῦ καὶ τή χρησιμοποίηση τής αερο-

πορίας σέ μεγάλη κλίμακα. Ή αρχική διάταξη τοῦ ἔχθροῦ εἶχε τόν κλασσικό τύπο τῆς διάταξης τακτικοῦ στρατοῦ σέ σταδεροποιημένο μέτωπο μέ τις κύριες δυνάμεις στή γραμμή μάχης και πιό πίσω τις ἐφεδρείες, τό πυροβολικό και τήν ἀεροπορία. Τά τμήματα τῆς γραμμῆς μάχης ὀχυρώθηκαν ἀρχικά στή βάση ἐξόρμησης σέ σημεία σιηρίγματος ἥ κέντρα ἀντίστασης και παρέμειναν στίς θέσεις αὐτές ἐπί ἀρκετό χρονικό διάστημα, μέ κύρια ἀποστολή τήν ὀργάνωση δικτύου πληροφοριῶν, τήν ἀναγνώριση τοῦ ἐδάφους και σφιγμομέτρηση μέ μικρές προωθήσεις τμημάτων τους τῶν προθέσεων και δυνατοτήτων τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ.

Τήν καθορισμένη ἀπό τό σχέδιο ἐπιχειρήσεων μέρα γιά τήν ἔναρξη τῆς ἐπιθετικῆς κίνησης, τά τμήματα τῆς γραμμῆς μάχης κινήθηκαν πρός τά μπρός μέ βραδύ ρυθμό, σέ παράλληλες φάλαγγες χωρίς νά ἀφήσουν, σέ ὄρισμένους τομεῖς, ἀλλα τμήματα στήν ἀρχική βάση ἐξόρμησης. Ή κίνηση ἔγινε βασικά τή μέρα και οι ἐπιθετικές φάλαγγες προσπέλασης δέν είχαν μεγάλο βάθος και πλάτος και ἀφηναν ἀνάμεσά τους σοβαρά διάκενα. Ή κίνηση ἔγινε μέ βασική ταχτική μονάδα τό τάγμα και βασική μονάδα ἐλιγμού τήν ταξιαρχία. Σκοπός τῆς ἐπιθετικῆς κίνησης τοῦ ἔχθροῦ ἦταν νά προωθήσει τή διάταξη του κοντά στούς ἀπό πρίν προσδιορισμένους χώρους παραμονῆς και συγκέντρωσης τῶν τμημάτων μας και μέ βάση τις θέσεις αὐτές, ἀφοῦ εἰσχωρήσει στό χώρο κίνησης και δράσης τῶν τμημάτων μας, νά ἐνεργήσει ἐξορμήσεις μέρα και νύχτα ἀπό κοντινή ἀπόσταση, ἔξαναγκάζοντας ἔτσι τά τμήματά μας νά κομματίζονται σέ μικρά τμήματα, νά κινοῦνται διαρκῶς και νά μήν μποροῦν νά ἀνεφοδιαστοῦν.

Η ἐπιθετική κίνηση τοῦ ἔχθροῦ ἐκδηλώθηκε σέ διαφορετικά χρονικά διαστήματα κατά τομεῖς στό ἴδιο θέατρο ἐπιχειρήσεων. Σκοπός τοῦ ἔχθροῦ ἦταν νά παρασύρει τις μεγαλύτερες δυνάμεις τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ σέ ἔνα τομέα, νά ἀδυνατίσουν ἀλλοι βασικοί τομεῖς δπου ὁ ἔχθρός δέν ἔχει ἀκόμα ἐκδηλώσει ἐνέργεια μέ πρόθεση νά κινήσει αιφνιδιαστικά τή στρατηγική του ἐφεδρεία στό πιό ἀδύνατο σημείο τῆς διάταξης τῶν δυνάμεων μας γιά τήν ὅλοκληρωτική διάσπασή της. "Οσον ἀφορᾶ τήν τακτική τοῦ πεδίου τῆς μάχης τό κό πεζικό ἀποδείχτηκε κλασσικά ἀνίκανο. Μέ τό πρότο Ε

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΣΘΡΑΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

νεδρευτικό χτύπημα τῶν τρημάτων μας ἀγκυστρώνονταν στό ἔδαφος καὶ παρά τήν ὑποστήριξη τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας καὶ τῇ βίᾳ τῶν ἀξιωματικῶν δέν τολμοῦσε νά προχωρήσει. Ἡ παραπέρα προώθησή του ἐξασφαλίζονταν μόνο μέ τήν προώθηση τῶν γειτονικῶν φαλάγγων. Σέ καμμιά περίπτωση τό ἔχθρικό πεζικό σ' δλη τή διάρκεια τῆς ἐκστρατείας δέν μπόρεσε νά πλησίασει στή γραμμή ἐφόδου καὶ νά κάνει ἔφοδο.

Ἡ ἀνεπάρκεια δυνάμεων καὶ μέσων γιά τήν ἐξασφάλιση συνεχούς μετώπου μέ ἐφεδρεῖς κατά τομεῖς δεν ἐπέτρεπε στίς διοικήσεις τῶν μονάδων μας τήν ἐφαρμογή τακτικῆς μέ τίς γνωστές μέθοδες. Τό Γενικό Ἀρχηγείο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ ἀναλύοντας ἀπό κοντά σωστά τήν δλη τακτική κατάσταση ἔδωσε ἔγκαιρα ὁδηγίες καὶ διαταγές, τόσο γιά τή διάτεξη πού πρέπει νά πάρουν τά τρήματα, δσο καὶ γιά τίς μέθοδες ἀντιμετώπισης τοῦ ἔχθροῦ. Ἡ πεῖρα ἀπόδειξε δτι ἡ ἀνατροπή τοῦ ἔχθροῦ σέ μιά κατεύθυνση είχε σάν αποτέλεσμα τό σταμάτημα τῆς κίνησης σ' ὀλοκληρω τόν τομέα γιά τήν ἀναδιάταξη τῶν δυνάμεων του. Σό Γενικό Ἀρχηγείο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ μέ διαταγές του ἐπέμεινε στήν ἐπίθεση μέ συγκεντρωμένες δυνάμεις σέ μιά κατεύθυνση καὶ τήν ἀπασχόληση τοῦ ἔχθροῦ σέ ἄλλες κατεύθυνσεις μέ διλιγότερη δύναμη. Γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ἀεροπορίας διέταξε νά δργανωθεῖ ἀντιαεροπορική βολή ρέ πολυβόλα, ὀπλοπολυβόλα καὶ δλα τά δπλα, τήν ἀραιώση τῶν σχηματισμῶν καὶ τό κόλλημα κοντά στίς γραμμές τοῦ ἔχθροῦ.

Τό Γενικό Ἀρχηγείο σέ διαρκή κίνηση, πάντα στήν πρώτη γραμμή κάτω ἀπό τίς χειρότερες συνθήκες, δέν ἔχασε οὔτε στιγμή τήν ἐπαφή του μέ τά Ἀρχηγεῖα Περιοχῶν καὶ ἡ συμβολή του στή διεύθυνση τοῦ συντονισμοῦ καὶ τήν προσαρμογή τῆς δράσης δέ σταμάτησε οὔτε στιγμή. Γιά ὁρισμένες μάχες καὶ ἐπιχειρήσεις ἔδωσε ἀπ' εὐθείας διαταγές καὶ ἔκαμε ἀμεσα ἐλεγχο γιά τήν ἐκτέλεση τους. Μέ σχέδιο καὶ ἐντολή τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου χτυπήθηκαν συγκεκριμένοι στόχοι στίς περιοχές Θεσσαλίας, Εύπολης, μέ διαταγή τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου Συντονισμού σειρά κέντρα στήν Κεντρική Μακεδονία στήν Κεντρική Επικράτειας τοῦ ἔχθροῦ, μέ διαταγή του Συντονισμού πραγματοποιήθηκε ὁ ἐλιγμός τῆς Ἡπείρου καὶ της Ηπειρωτικής Ιστορίας.

διαταγή του ἐκτελέστηκε ἡ ἐκστρατεία στήν κεντρική Πίνδο. Τό Γενικό Ἀρχηγεῖο προσδιόρισε ἀπό πρίν τό χρόνο τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς ἐκστρατείας τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καὶ ἀνάλογα ρύθμισε τήν ταχική τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Ἀπό τό μήνα Ἰούλη καὶ δῶς ἡ πρωτοβουλία τῶν ἐπιχειρήσεων οὐδιαστικά πέρασε στά χέρια τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Οἱ διαλύσεις ταγμάτων, διλοχιῶν καὶ λόχων στό χρονικό διάστημα ἀπό τόν Ἰούλη καὶ δῶς στήν Κεντρική καὶ Δυτική Μακεδονία καὶ παρόμοια στή Θεσσαλία καὶ Ρούμελη φανερώνουν τήν κάμψη τοῦ ἥθικοῦ τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ σέ ἐπικίνδυνο γι' αὐτόν βαθμό. Οἱ φαντάροι τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ πείστηκαν μέ τήν ίδια τους τήν πείρα ὅτι ὁ Δημοκρατικός Στρατός δχι μόνο δέν διαλύθηκε καὶ δέν συντρίψτηκε, ἀλλά δυνάμωσε ἀκόμα πιό πολύ καὶ ἔγινε πιό τολμηρός καὶ ἐπιθετικός, γιά νά χρησιμοποιήσουμε τήν ἔκφραση τοῦ ίδιου τοῦ Σοφούλη ὅταν ἦταν ἔξω ἀπό τήν κυβέρνηση. Είναι σωστό πώς ὁ Δημοκρατικός Στρατός στήν τρίτη αὐτή περίοδο πέρασε τή μεγαλύτερη δοκιμασία του ὅπως καὶ δλο τό λαϊκοδημοκρατικό κίνημα, δμως δέν συντρίψτηκε. Ὁ ἔχθρος σημείωσε μονάχα ὄρισμένες ταχικές ἐπιτυχίες χωρίς νά μπορέσει νά πραγματοποιήσει τό στρατηγικό του σκοπό. Στό ίδιο χρονικό διάστημα ὁ Δημοκρατικός Στρατός πραγματοποίησε μιά σειρά δοβαρές ἐπιτυχίες ὅπως ἡ διείσδυση στήν Ἡπειρο, τήν Τριχωνίδα, τήν Ναυπακτία καὶ Παρνασσίδα, ἀνέπτυξε δράση στήν Πελοπόννησο καὶ τήν Κρήτη, ἡ δύναμή του διπλασιάστηκε καὶ ὁ ἔξοπλισμός του καλυτέρευσε μέ τά λάφυρα πού πήρε ἀπό τόν ἔχθρο. Ἡ σημερινή δύναμη τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ δοκιμάστηκε καὶ ἀτσαλάθηκε μέσα στό καμίνι σκληρών μαχῶν καὶ συγκρούσεων. Τάστελέχη ἀπόχτησαν πείρα στή διεύθυνση καὶ συντονισμό τῆς δράσης σέ ἐπιθετικούς ἐλιγμούς μεγάλης ἐκτάσεως, σέ μάχες ἐκ παρατάξεως, στό συνδυασμό τῆς ἀμυνας μέ τήν ἐπίθεση.

Ἡ κρίση στό μοναρχοφασιστικό στρατόπεδο κορυφώθηκε ὅστερα ἀπό τήν παταγώδη ἀποτυχία τῆς ἑαρινῆς ἐκστρατείας. Οἱ ἑφτά νάνοι χρεωκόπησαν. Οἱ φαντάροι τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ ἀρχισαν νά ζητάνε ἀπολυτηρία, νά στασιάζουν καὶ νά ἀρνοῦνται νά πάνε στή μάχη. Ὁ μοναρχοφασισμός, ἀπό κούνια ἐθνοπροδότης καὶ ξεπουλητής τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας, στράφηκε βασικά σέ

τευθύνσεις: α) στό νά έξασφαλίσει τή βοήθεια τῶν ἀμερικάνων μέ στρατεύματα και β) τή βοήθεια τῶν τούρκικων στρατευμάτων. Γιά νά ξελασπώσει πολιτικά, χρησιμοποίησε και τήν τελευταία ψευτοδημοκρατική ἐφεδρική φίρμα, τό Σοφούλη, τοῦ λεγ όμενου δημοκρατικοῦ κέντρου. Ο Σοφούλης και τό δημοκρατικό κέντρο μέ τήν ἐφαρμογή πιό δυναμικῆς πολιτικῆς ξεσκεπάζονται μέ τά ίδια τους τά ἔργα στή συνείδηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τό τρομοκρατικό ὅργιο και ή οικονομική ρεμούλα όγκωνουν καθημερινά τή λαϊκή ἀγανάχτηση. Γιά τό λαό, τούς ἔργαζόμενους, τούς ἐπαγγελματίες και διανοούμενους πού κινδυνεύουν ν' ἀφανιστούν, δέν ἀπομένει ἄλλος δρόμος, παρά ό δρόμος τῆς ἐνοπλῆς πάλης γιά τόν ἔξαναγκασμό τοῦ μοναρχοφασισμοῦ ή νά δεχτεὶ ισότιμη συμφωνία ή νά συντριβεῖ. Ο δρόμος αύτός περνάει μέσα ἥπο τίς γραμμές τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Ο Δημοκρατικός Στρατός ἀποτελεῖ σήμερα τή μοναδική ἐγγύηση γιά τή λευτεριά, δημοκρατία και ἀνεξαρτησία τῆς χώρας. Οι φιλελεύθεροι και δημοκρατικοί λαοί τοῦ κόσμου παρακολουθούν μέ ἐνδιαφέρον και ἀγωνία τόν ἀγώνα τοῦ δημοκρατικοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ και στρατοῦ ἐνάντια στήν ἀμερικανοαγγλική ώμη ἐπέμβαση και βία, γιατί ό ἀγώνας μας ξεσκέπασε στά μάτια τῶν τίμιων ἀνθρώπων δλης τῆς γῆς τήν πραγματική μάσκα τοῦ ἀμερικανοαγγλικοῦ ιμπεριαλισμοῦ. Οι λαοί μέ τήν ίδια τους πρωτοβουλία ὄργανώνουν τή βοήθεια πρός τόν ἀγωνιζόμενο ἑλληνικό λαό δπως ἔκαναν στήν ἐπανάσταση τοῦ 21. Ο λαός μας πρέπει νά στηρίξει τή λευτεριά του πρωτ' ἀπ' δλα στίς ίδιες του τίς προσπάθειες, στούς δικούς του ἀγώνες και τίς δικές του θυσίες. Τό ἀμεσο και βασικό καθήκον στό δημοκρατικό λαό και στρατό είναι μέσα στό συντομότερο χρονικό διάστημα νά δημιουργήσει ἐνιαία Ἐλεύθερη Ἐλλάδα μέ τά δικά της ἀστικά κέντρα. Μόνο αύτή ή λὺση θά ἔξασφαλίσει τίς προϋποθέσεις γιά τήν διοκλήρωση τῆς νίκης. Σήμερα ύπαρχουν δλες οι δυνατότητες γιά τή σίγουρη και σύντομη νίκη. Ο Δημοκρατικός Στρατός πρέπει νά νικήσει και οι ως τά τώρα ἐπιτυχίες του τό ἐγγυῶνται. Η 28 Οκτώβρη 1947 ἀς σιαδεῖ μέρα καινούριας ἔξόρμησης γιά τή συντριβή τῶν μοναρχοφασιστικῶν δυγαμεων.

(Μεταδόθηκε ἀπό τὸ φαδιοφωνικό σταθμὸ τοῦ Δ.Σ.Ε. ατ τρεῖς ἐκπομπές 1) Βραδυνὴ ἐκπομπὴ τῆς 26)10)47, 2) πρωινὴ ἐκπομπὴ τῆς 27)10)47, και 3) Βραδυνὴ ἐκπομπὴ τῆς 27)10)47).

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ Δ. Σ.

Σήμερα κλείνει ένας χρόνος άπ' τη μέρα πού ιδρύθηκε τό Γενικό 'Αρχηγείο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ μέ Γενικό 'Αρχηγό τό στρατηγό Μάρκο. Η μέρα είναι ιστορική. Καί ή ήμερομηνία αὐτή, δίχως καμμιά ύπερβολή, θά παραμείνει σάν ένα άποφασιστικό όρόσιμο στή λαϊκή μας έξιλιξη και άνάπτυξη. Η ζωή και τά γεγονότα έχουν κι' ὄλας, στό χρόνο πού μᾶς πέρασε, δείξει και άποδείξει πώς ολα ούσα ή 'Ελλάδα και ό λαός μας έχουν γιά ιερά και ούσια συνδέονται άδιαρρηχτα μὲ τόν άγώνα τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ και έξαρτιόνται άπ' τήν έκβαση τοῦ άγώνα αὐτοῦ. Απ' τήν έκβαση τοῦ άγώνα αὐτοῦ έξαρτάται άν αύριο θάχουμε λέφτερη και άνεξάρτητη Έλλάδα η άμερικάνικη άποικιακή ζούγλα, άν θά ζήσουμε σά λέφτεροι πολίτες η σάν έξανδραποδισμένοι σκλάβοι. Τό διλημμα αύτό δέν τό βάζουμε έμεις αύθαίρετα. Μπροστά στό διλημμα αύτό μᾶς έβαλε η άμερικανοσγγλική κατοχή και η μοναρχοφασιστική άποχαλίνωση. Και μόνο τό γεγονός οτι έδω, στήν ούσια, πρόκειται γιά αὐτήν τήν υπαρξη τῆς 'Ελλάδας και τοῦ λαοῦ μας δέν άφήνει κανένα περιθώριο γιά έκλογή: άλλη λύση και άλλη διέξοδο άπ' τή νίνη τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ δέν υπάρχει, ούτε μπορεῖ νά υπάρξει.

Σήμερα ό Λαός και ό Δημοκρατικός Στρατός θά γιορτάσουν τήν ιστορική έπέτειο πού συμπίπτει χρονολογικά και συνεχίζει ιστορικά και έθνικολαϊκά τό λαϊκό ΟΧΙ τῆς 28 τοῦ 'Οχτώβρη 1940. Μά ό καλύτερος και πιό ώφελιμος γιορτασμός είναι ή προσεχτική κριτική άνασκόπηση τοῦ δρόμου πού περάσαμε γιά νά βγάλουμε και ένστερνιστούμε τά άπαραιτητα χρήσιμα συμπεράσματα και δειδάγματα, πού θά μᾶς έπιτρέψουν πιό τελεσφόρα νά συνεχίσουμε και νά όλοκληρώσουμε τό έργο μας. Πρέπει, φυσικά, έξουχιστικά νά μελετήσουμε κριτικά θλες τίς λεπτομέρειες άπ' τήν πολιτική και στρατιωτικοπολεμική δράση μας στό χρόνο πού μᾶς πέρασε.

Τό γενικό όμως και βασικό συμπέρασμα μπορούμε νά τό συνοψίσουμε στά παρακάτω: ό χρόνος πού μᾶς πέρασε έδειξε περίτρανα και άναμφισβήτητα, τήν πολιτική, ήδική και στρατιωτικοπολεμική ύπεροχή τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ άπέναντι στόν άντίπαλό του μοναρχοφασιστικό

τούς ξένους ἐμπνευστές του. Αὐτό τό πρᾶγμα ὁρεῖται στό γεγονός ὅτι ὁ Δημοκρατικός Στρατός ἀπορρέειάπ' τό Λαό, συνδέεται μέ τό Λαό, ἐκπροσωπεῖ τό Λαό καὶ ξέρει γιατί πολεμάει. Γιατί χύνει τό αἷμα του. Στό γρανιτένιο αὐτό βάθρο στηρίζει ὁ Δημοκρατικός Στρατός τίν ύπεροχή του παρά τό ὅτι ἀπ' τήν πλευρά τοῦ ύλικοῦ καὶ τεχνικού ἐφοδιασμοῦ καὶ τῆς ἐξασφάλισης βρίσκεται σέ δέκα φορές χειρότερη θέση ἀπ' τόν ἀντίπαλό του. Ἡ ύλική δμως αὐτή ύπεροχή τοῦ ἔχθροῦ, παρά τό γεγονός ὅτι είναι ἔνας παράγοντας πού πρέπει πάντα νά ύπολογίζεται, δέ μπόρεσε ποτέ καὶ πουθενά νά ύπερνικήσει εἴτε καὶ νά ισοφαρίσει τούς ἄλλους παράγοντες,—τήν πολιτική, ἡθική καὶ στρατιωτικοπολεμική ύπεροχή μας. Καταλήγοντας δμως στή διαπίστωση αὐτή βρισκόμαστε ἀμέσως μπροστά σέ ἔνα ἐρώτημα: Τότε πῶς ἐξηγεῖται ὅτι παρ' ὅλη τήν πιό πάνω ύπεροχή μας δέ μπορέσαμε νά καταφέρουμε πιό ἀποτελεσματικά καὶ ἀποφασιστικά χτυπήματα ἐνάντια στόν ἔχθρο ἔτσι πιού νά δημιουργήσουμε πιό στέρεες προϋποθέσεις γιά νά προωθήσουμε πρός εύνοϊκή λύση τίς πολιτικές, τίς δημοκρατικές ἐπιδιώξεις μας; Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό ὅχι μόνο θά ἐξηγήσει τήν καθυστέρησή μας στό χρόνο πού μας πέρασε μιά καὶ θά φωτίσει τό πιό σοβαρό πρόβλημα πού στέκει μπροστά μας γιά τό δεύτερο, τόν ἀποφασιστικό χρόνο στή δράση μας, πού ἀρχίζει σήμερα.

Ἡ σωστή ἀπάντηση στό πιό πάνω ρώτημα δείχνει ὅτι ἀν καθυστέρησαμε στό χρόνο πού μας πέρασε είναι γιατί δέν πιστεύαμε ὅσο ἔπειπε, ύποτιμούσαμε τή δύναμη μας καὶ κατά φυσική συνέπεια ύπερεχτιμούσαμε τή δύναμη τοῦ ἀντιπάλου μας. 'Απ' αὐτοῦ πηγάζουν καὶ ὅλες οι ταλαντεύσεις καὶ οι δισταγμοί, πού χαρακτηρίζουν ὅλοκληρο τό δημοκρατικό κίνημα καὶ κατά πρώτο λόγο στίς πόλεις, στό χρόνο πού μας πέρασε. Οι δισταγμοί καὶ οι ταλαντεύσεις αὐτές ἔχουν τή ρίζα τους στήν ἔλλειψη ἀρκετῆς πίστης στή δύναμη τοῦ λαοῦ καὶ στό δίκιο τῆς δημοκρατικῆς μας ύπόθεσης. 'Απ' τούς δισταγμούς καὶ τίς ταλαντεύσεις αὐτές μέχρι τήν ὥρα μόνον ὁ ἀντίπαλός μας κερδίζει. Καὶ τό πρωταρχικό πού ἔχουμε νά κάνουμε στόν καινούριο μας χρόνο είναι νά τελειώνουμε ἀποφασιστικά μέ τήν κατάσταση αὐτή. Τά πράγματα μας δείχνουν τού ὁ ζένος ιμπεριαλισμός καὶ ὁ μοναρχοφασισμός παρ' ΑΡΧΑΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πλάσια ύλική ύπεροχή τους ἀπέτυχαν πέρα γιά πέρα στήν πολεμική ἐκστρατεία τους ἐνάντια στό Δημοκρατικό Στρατό. Γιά νά τρομοκρατήσουν τίς πόλεις οι ἀντίπαλοί μας ἵστησαν τήν πιό ώμη τρομοκρατία, χωρίς δύναμης θετικό ἀποτέλεσμα, γιατί και σήμερα οι πόλεις τούς ἀπασχολοῦν σοβαρά παρά τίς δεκάδες χιλιάδες συλλήψεις και τίς ἔκατοντάδες ἐκτελέσεις. Οι ἀμερικανοί δέν πέτυχαν ἐκεί δύναμης ἀπότυχαν οι ἑγγλέζοι. Και οι ἀλλαγές στή μοναρχοφασιστική πολιτική και στρατιωτική ἡγεσία (κυβέρνηση Σοφούλη, μεταβολές ὅπερα ἀπ' τήν ὁδυνηρή κυνοφορία, στό Γενικό ἐπιτελεῖο) δείχνουν τό ἀδιέξοδο πού βρίσκεται και τήν κρίση πού περνᾶ ἡ ἀντίδραση. Παράλληλα, ἡ δραστηριότητα και ἡ δύναμη τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ αὐξάνει, ἐνώ στίς πόλεις τό λαϊκό δημοκρατικό κίνημα δέν κάμπτεται παρ' ὅλα τά χτυπήματα και τήν τρομοκρατία.

Δέν ύπάρχει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι οι συνθῆκες είναι εύνοϊκές και κάθε αἰσιοδοξία βάσιμη. Τί χρειάζεται δύναμης νά γίνει γιά νά φέρουμε μιά ἀποφασιστική ἀλλαγή πρός ὄφελός μας στήν ὅλη ἐσωτερική μας πορεία; Τό ἀποφασιστικό ἐδῶ είναι νά ξεπεράσουμε τήν ἀναποφασιστικότητα μέσα στίς ἴδιες μας τίς γραμμές. Και αύτό ἀφορᾶ τόσο τό Δημοκρατικό Στρατό, δσο, κατά κύριο λόγο και τό δημοκρατικό μας κίνημα στίς πόλεις.

Τά γεγονότα δείχνουν ὅτι τό μοναρχοφασισμό μποροῦμε νά τόν νικήσουμε παρ' ὅλη τή βοήθεια πού τοῦ δίνει ὁ ἀμερικανοαγγλικός ίμιτεριαλισμός. Ἐκεῖνο πού ἔχουμε νά κάνουμε ἐμεῖς είναι, τή δυνατότητα αύτή νά τή μετατρέψουμε σέ πραγματικότητα. Και δῶ ὁ λόγος και πιό σωστά τό ἔργο πέφτει σέ ὅλους μας: ἀπ' τά πάνω, τήν κορυφή, μέχρι τόν τελευταῖο ἀντάρτη. Ἡ βασική ἀποστολή γιά νά ἐλευθερωθεὶ ἡ Ἑλλάδα ἀπ' τό μοναρχοφασισμό και τήν ζένη κατοχή πέφτει στό Δημοκρατικό Στρατό. Πρέπει λοιπόν, ἀφοῦ καταρτίσουμε ἐπιστημονικά—ἐπιτελικά τό σχέδιο γιά τήν ἀπελευθέρωσή μας, πού θά στηρίζεται στή σωστή ἔχτιμη δύναμη τῶν δυνάμεων και παραγόντων, νά περάσουμε ἀποφασιστικά στήν πραγματοποίησή του. Ἡ ἀποστολή τῶν πόλεων ἐδῶ είναι νά δίνουν ἀνδρώπινο ύλικό γιά τό Δημοκρατικό Στρατό, νά δεσμεύουν και ἀπασχολοῦν δύο μπορεῖ πιό πολλές δυνάμεις τοῦ ἔχθροῦ και στήν κατάλληλη στιγμή νά βοηθοῦν ἀμεσα, στά νῶτα τοῦ ἔχθροῦ τό

Δημοκρατικό Στρατό στό άπελευθερωτικό του έργο.

"Αν δύο μας άπ' τόν πιό μεγάλο ώς τόν πιό μικρό
έχτελέσουμε άκέραιο μέχρι τέλους τό καθήκον μας πολε-
μώντας άκούραστα τόν έχθρο και διατηρώντας δύο και
πιό στενούς τούς δεσμούς μας μέ τό λαό, τότε τή δυνατό-
τητα τῆς νίκης πού στέκει τόσο χειροπιαστή μπροστά μας
θά τή μετατρέψουμε σέ πραγματικότητα και τόν καινού-
ριο χρόνο μας, πού άρχιζει σήμερα, σέ χρόνο άπορασιστικό.

"Ολοι, οι Έλληνες και Έλληνίδες, μικροί και μεγάλοι,
δύο στ' αρματα. Ή νίκη είναι δική μας!

(Μεταδόθηκε από τό φαδιοφωνικό σταθμό τοῦ Δ.Σ.Ε.
δυὸς φορέας στήν πρωινή και τή βραδυνή έκπομπή του
τῆς 28) 1947)

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΝΕΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Άρθρο τοῦ Γεν. ἀρχηγοῦ τοῦ Δ.Σ.Ε. στρα-
τηγοῦ ΜΑΡΚΟΥ

'Ο έλληνικός λαός άπό τήν πρώτη στιγμή πού
άρχισε ο πόλεμος ένάντια στό γερμανοϊταλικό φασισμό το-
ποθέτησε τόν έαυτό του στό στρατόπεδο τῆς Δημοκρατίας.
Παρά τή θέληση τῆς δης φάλαγγας πού άποτελούνταν άπό
κυβερνήτες και στρατηγούς και τήν έπαισχυντή προδοσία και
λιποταξία τους στήν πιό κρίσιμη στιγμή, συνέχισε μέχρι τέ-
λος τόν άγώνα του μέ άφανταστες στερήσεις και θυσίες, μέ
τις ίδιες τίς δυνάμεις του ένάντια στούς βάρβαρους γερμα-
νοϊαλούς και βούλγαρους καταχτητές και κούσλιγκς έθνο-
προδότες.

Τά ιδανικά πού φλόγισαν τά στήθη τοῦ λαοῦ μας σ'
δύο τή διάρκεια τοῦ πανεθνικοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου
πού έκανε στίς πόλεις και τά βουνά ήταν αύτό γιά τό δύο-
ο πολέμησαν δύο οι δημοκρατικοί λαοί μέ πρωταγωνιστές
τή Σ. Ένωση: Λευτεριά, Δημοκρατία, έθνική Ανεξαρτησία.

Τό Ε.Α.Μ. και ο Ε.Λ.Α.Σ. πού δραγάνωσαν και καθοδήγη-
σαν τόν έλληνικό λαό στό δρόμο αύτόν τοῦ άγώνα και τῆς έω-
ης πιστοί στά ιδανικά τοῦ λαοῦ μας μπόρεσαν μέ έπιτυχία

οχι μόνο νά χτυπήσουν τους έπιδρομεις και νά γλυτώσουν τή χώρα μας ἀπ' τόν ἀφανισμό και νά οδηγήσουν τόν ἑλληνικό λαό στή νίκη και ἀπελευθέρωση, ἀλλά στά τέσσερα αύτά χρόνια ξεσκέπασαν και ούσιαστικά ἐκμηδένισαν κάθε έπιδραση πού ἔξασκοῦσε πάνω στό λαό στό ἐσωτερικό μέτωπο ἡ ἀντιλαϊκή ἐκμεταλλευτική κλίκα κάθε ἀπόχρωσης πού ἀπό 150 χρόνια ωράταγε τό λαό μας στήν ἀγραμματοσύνη, τήν ἔξαθλίωση και τήν ἔθνική ταπείνωση. Γιατί ἡ ἀρχουσα τάξη τῆς χώρας ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς σκλαβιάς και ἀφάνταστης δοκιμασίας τοῦ λαοῦ μας ὅχι μόνο δέν ἔπαψε νά παιζει τό ρόλο τοῦ πράχιορα τοῦ ξένου ἵμπεριαλισμοῦ, ἴδιαίτερα τοῦ ἐγγλέζικου, ἀλλά μέ προδυμία και πρωτόφραντη ἀγυρτία ἔδωσε ὅσους κούσλιγκς χρειάστηκε ὁ καταχτητής γιά νά μπορέσει ἔτσι νά κρατάει ραγιά τό λαό και διατηρήσει τά ἐκμεταλλευτικά τῆς προνόμοια.

"Ομως οὔτε τά σκληρά μέτρα τοῦ καταχτητῆς και τῶν κούσλιγκς, οὔτε οι ραδιουργίες τῆς Ἰντέλιντζενς—Σέρβις και τῶν γραικύλων πραχτόρων τους ἔχθρων τοῦ λαοῦ, οὔτε τά κηρύγματα ύποταγῆς και συκοφαντίας τοῦ ἀγώνα στάθηκαν ίκανά νά ἐμποδίσουν τό λαό μας νά τραβήξει τό δρόμο του και τελικά νά πάρει ούσιαστικά τήν ἔξουσία στά χέρια του.

Δέν χρειάζονταν παρά ἡ κατακύρωση και ἡ κατοχύρωση τῆς ἔξουσίας πού δικαιωματικά τήν κατεῖχε ὁ Ι.αός μας. Ὁ ἑλληνικός λαός περίμενε μέ λαχτάρα τή μέρα πού λεύτερα θάλεγε τίς γνώμες του και πού θά διάλεγε τό καθεστώς και τά κόρματα πού θὰ τόν κυβερνοῦσαν.

Τά γεγονότα ἀπέδειξαν πώς αύτό δέν σύμφερνε στούς ἀγγλούς ἵμπεριαλιστές και τούς λιποτάχτες τοῦ ἔθνικοῦ ἄγώνα ντόπιους πράχτορές τους και ἐκμεταλλευτές. Αύτοι, ἀντίθετα ἀπό τό λαό, θέλαν τήν Ἐλλάδα τσιφλίκι τους, Ἐλλάδα φασιστική και ἀποικία τους, Ἐλλάδα κέντρο προβοκάτσιας ἐνάντια στίς λαϊκοδημοκρατικές χώρες, Ἐλλάδα προγεφύρωμα ἀντιβαλκανικό, ἀντισοβιετικό, και τόν ἑλληνικό λαό ραγιά και ύποτακτικό τους.

Τό πανεθνικό μέτωπο, τό Ε.Α.Μ. και τό ἔνοπλο τμῆμα τοῦ "Ἐθνους, πού σ' αύτά ἦταν ὄργανωμένος ὅλος ὁ λαός ἦταν τά μόνα ἐμπόδια γιά τούς ἀντιλαϊκούς, ἀντεθνικούς σκοπούς τῶν ἵμπεριαλιστῶν ξένων και ντόπιων. Επρεπε λοιπόν νά ἔξαφανιστούν τό Ε.Α.Μ. και ὁ Ε.Λ.Α.Σ.

Τσώρτσιλ, Σκόρπυ, Γλύνεμπουργκ, Παπαντρέας και δλο τό σκυλολόι τους δρμησαν γι' αιτό τό σκοπό πάνω στό λαό και τίς όργανώσεις του.

"Ετσι φτάσαμε στό Δεκέμβρη τοῦ 1944. Ο Δεκέμβρης όργανώθηκε μέ ψυχραιμία έγκληματία και διεξήχθηκε μέ δλους τους κανόνες τοῦ άποικιακοῦ πολέμου ἀπ' τους Τσώρτσιλ—Σκόρπυ και τους ντόπιους παράγοντες γραικύλους κάθε μάρκας μέ μοναδικό σκοπό νά γονατίσουν τό λαό μας γιά νά τόν ύποτάξουν χωρίς δρους στά άντεμνικά ιμπεριαλιστικά τους σχέδια.

"Ο έλληνικός λαός μέ ἀφθαστο ήρωϊσμό συνέχ.σε τόν άγώνα μέ χιλιάδες νέα θύματα. Πολέμησε τους νέους καταχτητές του ἄγγλους. Πολέμησε τους γνώριμους του ἀπ' τή γερμανοφασιστική κατοχή ταγματασφαλῆτες και ἐθνοπροδότες. Και ὁ λαός μας και ἡ ἡγεσία του γιά μιά φορά ἀκόμα ἀπόδειξαν τόν ἀγνό πατριωτισμό τους. "Εδωσαν τέλος στήν καταστροφή και τήν ἀνθρωποσφαγή τῶν δημίων ἄγγλων. "Υ πέ γραψαν τή συμφωνία τῆς Βάρκιζας. Παρά τίς σοβαρές ύποχωρήσεις πού ἔκανε ἡ ἡγεσία τοῦ λαϊκοδημοκρατικοῦ κίνηματος μέ τή Βάρκιζα και τό λαϊκοδημοκρατικό κίνημα βρέθηκε σέ μειονεκτική θέση σέ σχέση μέ τους ἀντιπάλους του, ἡ συμφωνία αύτή ἀπ' τήν πρώτη στιγμή μετατράπηκε σέ δργανο ἐξόντωσης τοῦ λαοῦ μας και ξεχωριστά τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης. Οι σφαγές και οι καταστροφές τῆς γερμανικῆς κατοχῆς και τοῦ Δεκέμβρη δέν ίκανοποίησαν τους ἄγγλους και τοὺς πράχτορές τους. Είδαν μέ τρόπο δτι ὁ Δεκέμβρης ἀντὶ νά καταβάλει τό λαό και νά τόν ὀδηγήσει στό δρόμο τῆς ύποταγῆς, στάδηκε τό σύμβολο τῆς νέας λαϊκῆς ἐξόρμησης και ἀγώνα γιά τή ζωή, τή λευτεριά, δημοκρατία και ἀνεξαρτησία.

Τό μεταβαρκιζιανό ὄργιο ἀρχισε μέ όργανωτές και καθοδηγητές τους ἄγγλους. Στίς πόλεις και στήν υπαιθρο οι διώξεις πέραν μορφή ἐξόντωσης. "Αρχισε νά μεσουρανεῖ ἡ βασιλεία τῆς ταγματασφαλῆτείας. "Η μακεδονική μειονότητα καταδιώχτηκε μέχρι ἐξόντωσης. Κάθε ἐλληνας πατριώτης μέ φρίκη θυμάται τίς 4 τοῦ Μάη, μέρα γιορτασμοῦ τῆς νίκης τῶν λαῶν ἐνάντια στό φασισμό, πού ἡ ήρωϊκή ἐπονίτισσα Δάριη Χατζηπαναγιώτου σφάχτηκε σάν τραγί στήν Πλατεία Αριστοτελούς. Θυμάται μέ φρίκη τήν ἀτιμη και ἀνανδρη ἐνέδρα ΚΟΝΙΟΡΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

γάνωσε ὁ Ξανθόπουλος και οι χίτες του στίς 30 'Οχτώβρη μέρα απελευθέρωσης τῆς Σαλονίκης, δημοφόνησαν τούς συναγωνιστές στήν παρέλαση πού ἔγινε μέ αδεια και συμμετόχη τῶν ιδιων τῶν ἀρχῶν. Θυμάται μέ φρίκη τή μέρα πού πυροβολήθηκε ὁ λαός γιατί μέ παλαιόκο συναγερμό ὑποδέχτηκε τὸν ἀρχηγό τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας σ. Ν. Ζαχαριάδη. Τά μπλόκα τῶν συνοικιῶν και τῶν χωριῶν, τούς βομβαρδισμούς τῶν χωριῶν ἀπ' τούς ἄγγλους, τίς συλλήψεις και τά βασανιστήρια, τίς φυλακίσεις και τίς θανατικές ἐκτελέσεις. Τίς δολοφονίες τῆς Λειβαδιᾶς, τοῦ Βόλου, τή σφαγή τῆς Καλαμάτας, τὸν Μαγγανᾶ, τό Σούρλα, τὸν Βουρλάκη και τὸν Καλαμπαλίκη.

Οι υποχωρήσεις τῆς ἡγεσίας τοῦ κινήματός μας πάρθηκαν γιά ἀδυναμία ἀπό τό μοναρχοφασισμό και τούς ἄγγλους. Ή συμφιλίωση και ἡ συνεννόηση ἀπορρίφθηκαν ἀπ' τήν πρώτη στιγμή. Στίς προειδοποίησεις μας νά σταματήσουν τὸν ἀντιλαϊκό-ἀντεδνικό κατήφορο τους ξένοι και ντόπιοι δυνάστες τοῦ λαοῦ, ἀπάντησαν μέ μεγαλύτερο δργιο αἴρατος και καταστροφῆς.

'Ο ἄγγλικός ίμπεριαλισμός και ὁ μοναρχοφασισμός θέλησαν ὄλοκληρωτική και συντριπτική τή νίκη τους ἐνάντια στό λαό. Σαδιστές δπως είναι, μαθημένοι στό λαϊκό αἷμα τοῦ μονόπλευρου ἐμφυλίου πολέμου νόρισαν ὅτι μποροῦν μ' ἔναν σκεπασμένο πράχτορά τους σάν τό Σοφούλη νά σβύσουν δλα τους τά ἐγκλήματα και νομιμοποιώντας τήν ἔξουσία πού ἀρπαξαν ἀπό τό λαό νά συνεχίσουν τό δργιό τους. Γι' αὐτό παρά τή λαϊκή κατακραυγή τράβηξαν δλόϊδα γιά τήν ἐκλογική κωμωδία στίς 31 τοῦ Μάρτη 1946.

'Ο λαός μας συνέχισε τὸν ἀγώνα του. Προειδοποίησε και αὐτοαμύνθηκε μέ ὅτι μπορεῖ. Ή ἡγεσία του ούτε στιγμή δέ σταμάτησε νά διακηρύξτει τή συμφιλίωση και συνεργασία μά και τή νόμιμη αὐτοάμυνα σάν ἀναφαίρετο δικαιωμα κάθε ἀνθρώπου πού κινδυνεύει ἀπό δολοφόνους ληστές και τραμπούκους.

'Ο μοναρχοφασισμός μέ διαταγή τοῦ Μπέβιν και μέ δργανό του τό Σοφούλη ἔφθασε στήν ἐκλογική κωμωδία τῆς 31 τοῦ Μάρτη.

Μά πρίν ἀκόμα ξημερώσει ἡ μέρα πού οι ληστοσύρμορίτες τοῦ Σοφούλη και Γεωργούλα ὀδήγησαν μέ τά γιανια τό λαό στίς κάλπες ξέσπασε τό καρίνι τῆς Λαζαρώνικης

ΑΡΧΕΙΑ
ΑΝΤΙΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
25

όργης, ξέσπασε τό ήφαιστειο πού ἔσφιγγε τήν καρδιά τοῦ κάθε λαϊκοῦ ἀγωνιστή, τοῦ ΕΑΜίτη, δλου τοῦ λαοῦ. Τό Λιτό χωρο. Ἐκεῖ στά ριζά τοῦ δοξασμένου Ὀλύμπου καὶ τήν ἀνταρτοράννα του Ηιέρια, ὁ λαός τοῦ Λιτόχωρου ξεσηκώθηκε. Ἐδιωξε τούς δῆμιούς του χωροφύλακες καὶ ταγματαλῆτες. Γούς ἔξόντωσε. Ἐστειλε τό μήνυμα-προειδοποίησης στούς νέους καταχτητές ἄγγλους καὶ κονισλιγκς ἐκμεταλλευτές. Ἡταν ἡ προειδοποίηση καὶ ἐπιταγή μαζί νά σταματήσουν οἱ σφαγές, τά βασανιστήρια, τό κάψιφο, ἡ ἀτίμωση γυναικῶν καὶ κοριτσιῶν. Νά σταματήσει ἡ σκλαβιά, ἡ ἔθνική ταπείνωση.

Οι ἐκλογές-κωμῳδία τέλειωσαν. "Ἄγγλοι καὶ μοναρχοφασισμό ὅχι μόνο δέν σκοτίζονται, ἀλλά συνεχίζουν πιό ἄγρια, πιό θηριώδικα ἀπό πρίν τό ἔργο τους. Ὄλα δείχνουν ὅτι ὁ δρόμος γιά είρηνική λύση τοῦ ἔσωτερικοῦ προβλήματος στενέβει.

Στά βουνά οἱ καταδιωκόμενοι γίναν πιό πολλοί. Ἐπρεπε νά αὐτοαμυνθούν, νά ύπερασπίσουν τή ζωή τους καὶ τή ζωή τῶν δικῶν τους ἀπό τό στιλέτο τοῦ χωροφύλακα καὶ τοῦ ληστοσυμμορίτη μοναρχοφασίστα, πιό ἀποφασιστικά. Καὶ νά ἔκδικηθούν τόν ἀδικο χαμό τοῦ συναγωνιστή τους. Νά ύπερασπίσουν δλο τό λαό τῆς ύπαιθρου δίνοντάς του τή λευτεριά του. Καὶ μεταχειρίστηκαν τά ίδια μέσα. Νά πῶς καὶ γιατί οἱ ἀσπλοι καταδιωκόμενοι ἀγωνιστές τῆς ἔθνικῆς ἀντίσιασης πρώτα καὶ χιλιάδες ἑλληνόπουλα σέ λίγο ξαναπήραν τό ντουφέκι ἀπ' τά δολοφονικά χέρια τοῦ ληστοσυμμορίτη πού τοῦ τό είχαν δώσει οἱ ἄγγλοι. Νά γιατί σχημάτισαν τίς ἔνοπλες ὅμαδες καὶ ἀρχισαν μιά ἡρωϊκή πορεία ἀπό βουνοκορφές καὶ λαγκάδια μέ χίλιες δυό στερήσεις καὶ θυσίες, μιά πορεία νικηφόρα μέ ἀποτέλεσμα μέ τά λίγα μέσα καὶ ὀλιγάριθμα νά μετρηθούν μέ τό δοσίλογο κράτος καὶ τίς ληστοσυμμορίες του καὶ νά ἀπαλλάξουν τό λαό τῆς ύπαιθρου ἀπ' τήν ἔξόντωση καὶ σφαγή. "Αν ὁ μοναρχοφασισμὸς μπόρεσε νά διατηρήσει τήν ἔξοσία του καὶ ἔξακολουθεῖ νά ύπάρχει τό ὄφειλει ἀποκλειστικά στά ἀφεντικά του, τούς ἄγγλους κατεχτητές.

Οι λαϊκοί ἀγωνιστές πολεμώντας ἔνοπλα ἔνσυνται στήν τυραννία καὶ τή σφαγή ούτε στιγμή δέν ἀπομακρύνθησαν ἀπό τή λαοσωτήρια πολιτική τῆς συμφιλίωσης πολιτισμού ἀκολουθησε καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἡγεσία τοῦ κωνίμου πας.

Τήν πραγματοποίησαν μέσα στό λαό της ύπαιθρου, άνάμεσα στούς δεξιούς και αριστερούς. Πάντα διακήρυξαν και πρότειναν τά μέσα πού μ' αὐτά θά σταματοῦσε ο ἐμφύλιος πόλεμος και θα ἐπικρατοῦσε στή χώρα ή ὄμαλότητα, ή ἀνοικοδόμηση, ή λευτεριά και ἀνεξαρτησία.

Μά οι ξένοι κατακτητές και οι ντόπιοι ἐθνοπροδότες ἀντί συνεννόησης δυνάμωσαν, ὀλοκλήρωσαν τόν ἐμφύλιο πόλεμο και τήν καταστροφή. Διάλεξαν τό δρόμο της ἀδιαλλαξίας και τής ἐπίσημης σφαγῆς. Ὁλοκλήρωσαν τά ἀντιλαϊκά τους μέτρα μέ τά στρατοδικεῖα και τίς ἐκστρατείες τους ἐνάντια στούς ἔνοπλους καταδιωκόμενους και τό λαό.

Στόν ἀντεθνικό κατήφορο πού πήραν, θυσίασαν ὅλα τά ἐθνικά μας δίκαια, πούλησαν πέρα γιά πέρα τή χώρα μας στούς ξένους ιμπεριαλιστές. Κατάργησαν κάθε ἵχνος ἐλευθερίας, δημοκρατίας, ἀνεξαρτησίας. Μετάτρεψαν τή χώρα δριστικά σέ ἀποικία και φωλιά τοῦ διεθνοῦς φασισμοῦ, σέ χώρα ἐξόρμησης ἐνάντια στούς λαούς πού είρηνικά ἀνοικοδομοῦν και πρίν ἀπ' ὅλα ἐνάντια στή Σοβιετική "Ἐνωση".

Νά γιατί οι ἔνοπλες ὄμάδες τῶν καταδιωκόμενων ἀγωνιστῶν ἀπό τούς περιορισμένους σκοπούς πού είχαν στήν ἀρχή ἀναγκάστηκαν νά βάνουν μπροστά τους γενικότερα ἐθνικά πατριωτικά καθήκοντα. Νά πολαίψουν μέ συνέπεια γιά τήν ἀπόκτηση και ἐξασφάλιση τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, γιά τή δημοκρατία και ἐθνική ἀνεξαρτησία της χώρας μας ὅσους κόπους και θυσίες και ἀν χρειάζονταν γι' αὐτό και ἐνάντια σέ ὄποιοδήποτε ἐμπόδιο πού θά παρουσιάζονταν στό δρόμο τους αὐτό, εἴτε ἀπό τόν ἀμερικανοσαγγλικό ιμπεριαλισμό, εἴτε ἀπό τούς μοναρχοφασίστες.

Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό σκοπό συγχροτήθηκε ο Δημοκρατικός Στρατός μας στίς 28 τοῦ Ὁκτώβρη τοῦ 1946. Πέρασε ἔνας ὀλόκληρος χρόνος ἀπ' τή μέρα αὐτή. "Ενας χρόνος πού οι ξένοι κατακτητές και τά ὄργανά τους μεταχειρίστηκαν ὅλα τά μέσα γιά νά τόν ἐξοντώσουν, νά τόν ἐκρηδενίσουν. Και μαζί μέ τό Δημοκρατικό Στρατό θέλησαν αὐτόν τόν χρόνο, μέ τίς χιλιάδες ἀνεπίσημες και ἐπίσημες δολοφονίες, τά στρατοδικεῖα, τίς δεκάδες χιλιάδες συλλήψεις, ἔξοριες βασανιστήρια μέ τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες ΕΕ-σπιτώματα και καταστροφές νά ύποτάξουν τόν ἐλληνικό λαό.

Μά ἀκριβῶς αὐτόν τό χρόνο ο Δημοκρατικός Στρατός ἀτσαλώθηκε, μεγάλωσε, πιό πολύ ἀριθμητικά και ἀφού ἀντιμετώπισε ὅλο τό στρατιωτικό μηχανισμό τοι μοναρχοφασισμοῦ μέ τά ἄφθονα μέσα πού τοῦ δίνουν οι ἄγγλοι και ἀμερικάνοι ιμπεριαλιστές ματαίωσε ὅλα τους τά σχέδια και δίνει γερά πλήγματα στοὺς ἔχθρούς του. Είναι χρόνος πού μεγάλωσε ἀκόμα πιό πολύ τό πελάγωμα τοῦ μοναρχοφασισμοῦ και τῶν ἀφεντικῶν τους και χρεωκόπησε τή μιά μετά τήν ἄλλη ὅλες τίς ξενοκίνητες και διορισμένες ἀπ' τοὺς κατακτητές κυβερνήσεις τοῦ δυναμισμοῦ και τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

'Ο χρόνος πού πέρασε ἀπόδειξε περίτρανα δτι δέν ὑπάρχουν ἐλπίδες γιά ἓνα εἰρηνικό διακανονισμό τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος. "Οτι ο μοναρχοφασισμός και οι ξένοι κατακτητές ὁριστικά διάλεξαν τό δρόμο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. 'Απόδειξε δτι ο σχεδόν μοναδικός δρόμος πού μένει γιά τό λαό μας νά ἀποκτήσει τή λευτεριά και τήν ἔθνική ἀνεξαρτησία, τήν ειρήνη, ὄμαλότητα, δημοκρατία και ἀνοικοδόμηση, είναι νά συνεχίσει πιό ἀποφασιστικά τόν ἀγώνα του και πρίν ἀπ' ὅλα τόν ἔνοπλο, νά ἀνατρέψει τήν ἔξουσία τοῦ δοσίλογου μοναρχοφασισμοῦ και νά διώξει τούς ξένους ιμπεριαλιστές ἀπ' τή χώρα του.

Στό χρόνο πού πέρασε ο Δημοκρατικός Στρατός μας ἀποκλειστικά μέ τίς δικές του δυνάμεις δημιούργησε ὅλες τίς προϋποθέσεις γιά νά μπορέσει νά ἐκπληρώσει μέ ἐπιτυχία τούς σκοπούς πού βάζει μπροστά του. Τά ἀμεσα και ἐπιτακτικά καθήκοντα πού μπαίνουν μπροστά στό Δημοκρατικό Στρατό και τό λαό μας μποροῦν και πρέπει νά πραγματοποιηθοῦν. Οι μῆνες πού ἔρχονται πρέπει νά μᾶς βροῦν μέ συμπαγή ἐκτεταμένη ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Πρέπει ο Ἑλληνικός λάος νά ἀποκτήσει τήν κυβέρνηση και τή λαϊκή ἔξουσία. Πρέπει λεύτερα νά ξήσει και νά ἀνοικοδομήσει στά ἀστικά κέντρα του.

'Ο Δημοκρατικός Στρατός πού είναι ἀπαλλαγμένος ἀπό αύταπάτες και δισταγμούς θά τραβήξει μέ συνέπεια τόν δοόμο του και θά ἐκπληρώσει τά καθήκοντα και τίς ὑποχρεώσεις πού ἀνέλαβε ἀπέναντι στό λπό.

Η λαμπρή δράση τῶν μαχητῶν του τό χρόνο πού
πέρασε είναι ή καλύτερη ἔγγυηση γι' αὐτά.

'Ο Δημοκρατικός Στρατός μας μπόρεσε τέλος ηρετικής και

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΤΥΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

νά ἔχει ἀναρίθμητες ἐπιτυχίες γιατὶ ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή πού ὑπάρχει είχε τὴν πιό πλατειά καὶ ὀλόπλευρη ἐνίσχυση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μαζί μέ τὴν ἡθική ἐνίσχυση τῶν δημοκρατικῶν λαῶν σ' ὅλον τὸν κόσμο. Σήμερα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά χρειάζεται νά δυναρώσει ἡ κοινή αὐτῆς πάλη λαοῦ καὶ στρατοῦ μας.

Μαζί μέ τὴν ἀκόμα πιό δραμτική ἐξόρμηση τῶν μαχητῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ ἐνάντια στούς ἐχθρούς του πρέπει ὁ ἀγώνας μας νά γίνει παλλαϊκό πανεθνικός.

Κανένας ἑλληνας πατριώτης δέν πρέπει νά λείψει ἀπ' τό προσκλητήριο τοῦ ἀγώνα, δέν πρέπει νά μείνει μέ σταυρωμένα τά χέρια γιατί ἔτσι, εἴτε τό θέλει, εἴτε δέν τό θέλει ἐνισχύει τά σχέδια τῶν ξένων ιμπεριαλιστῶν καὶ τοῦ μοναρχοφασισμοῦ.

Κανένας ἑλληνας πατριώτης δέν πρέπει παθητικά νά ἀκολουθήσει τό δρόμο τῆς ἑξορίας καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ. Χωρίς δισταγμούς καὶ αὐταπάτες πρέπει νά ἀκολουθήσει τό φανερό καὶ ὀλοκάθαρο δρόμο τοῦ ἀγώνα γιά νά ἀπαλλαχτεῖ καὶ νά ἀπαλλάξει τή χώρα του μιά ὥρα ἀρχήτερα ἀπ' τὴν τυραννία καὶ καταστροφή.

Εἰρήνη καὶ συμφιλίωση είναι καὶ θά είναι ὁ πόθος μας, ἡ ἐπιδίωξή μας. Προτείναμε πάντα καὶ σ' ὅλες τίς κατευθύνσεις καὶ μόλις τώρα καὶ στόν Ὁργανισμό Ἐνωμένων Ἐθνῶν μέ ύπόμνημά μας τή συνεννόηση καὶ εἴμαστε ἔτοιμοι νά δεχτοῦμε κάθε συνεννόηση μέ τούς ἀντίπαλους μας χωρίς φυσικά νά θιχδοῦν οὕτε στό ἐλάχιστο τά κυριαρχικά δικαιώματα τοῦ λαοῦ μας.

Μά οἱ ἀντίπαλοι μας ἀπορρίπτουν καὶ αὐτή τή φορά, χωρίς σύζητηση, τὴν προσφορά μας καὶ τελειωτικά κλείνουν κάθε δυνατότητα.

Γιά μᾶς, τό Δημοκρατικό Στρατό μας καὶ τὸν ἑλληνικό λαό δέν μένει παρά ὁ δρόμος τοῦ ἀγώνα. Μόνο ἔτσι θά ἐξαναγκασθοῦν οἱ ἐχθροί μας νά ύποχωρήσουν.

Ο Δημοκρατικός Στρατός καλεῖ ὅλους, ἄνδρες καὶ γυναικες καὶ ξεχωριστά τή Νεολαία στίς γραμμές του στόν πόλεμο γιά τὴν τιμή, τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν ἐλευθερία καὶ δημοκρατία.

Ο Δ.Σ.Ε. ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τό Γενικό Ἀρχηγεῖο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΤΡΑΤΟΥ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
29

τήν προκήρυξη τοῦ 'Ιούλη 1947 τοῦ στρατηγοῦ Μάρκου, ἔ-
βαλε συγκεκριμένα τό ζήτημα γιά τή δημιουργία τῆς προ-
σωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης στίς περιοχές τῆς λέφτε-
ρης Έλλάδας. Καὶ μὲ τίς καταστατικές καὶ νομοθετικές
πράξεις χαράζει τό συγκεκριμένο δρόμο πρός τήν κατεύθυν-
ση αὐτή.

Ποιοί είναι οι λόγοι πού ἐπιβάλλουν στό Δημοκρατι-
κό Στρατό νά πάρει τή θέση αὐτή;

Κλείνει σέ δυό μῆνες ἔνας χρόνος ἀπό τότε πού ὁ
Δημοκρατικός Στρατός τῆς Έλλάδας ἀνάλαβε τό δύσκολο
καὶ ὑπεύθυνο ἔργο του, τόν ἀγῶνα του γιά τή ζωή καὶ τή
λευτεριά τοῦ λαοῦ, γιά τή Δημοκρατία, γιά τήν 'Ανεξαρτη-
σία τῆς Έλλάδας.

Τά γεγονότα πού διαδραματίστηκαν στό χρόνο αὐτό
δικαιώνουν τήν πρωτοβουλία τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ
καὶ τόν ὑποχρεώνουν σήμερα νά συμπληρώσει καὶ ὀλοκλη-
ρώσει τό ἔργο του προχωρόντας μέ τήν ίδια ἀρχική ἐθνι-
κή καὶ δημοκρατική συνέπεια πρός τήν ἐκπλήρωση τῆς ι-
στορικῆς ἀποστολῆς του. Ή ἐθνική, λοιπόν καὶ δημοκρατι-
κή συνέπεια ἐπιβάλλουν στό Δημοκρατικό Στρατό, μιά καὶ
δέν πρόκειται νά σταματήσει μισοστρατής νά προχωρήσει
πρός τό σχηματισμό τῆς Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρ-
νησης.

Κατά βάθος αὐτό θά ἀποτελέσει μόνο μιά τυπική νο-
μική ντέ γιούρε ταχτοποίηση, γιά κάτι πού ούδιαστικά ντέ
φάκτο ύπάρχει, μιά καὶ ὁ Δημοκρατικός Στρατός ἀσκεῖ ἀπ'
τήν πρώτη στιγμή τήν κυβερνητική ἔξουσία στίς περιοχές
πού ἐλέγχει. Πρόκειται λοιπόν, κατ' ἀρχήν γιά ἔνα τύπο,
τύπο δημαρχική ἐθνική σημαδία γιατί ἡ ἐκπλή-
ρωσή του θά φωτίσει μέ καινούριο φῶς τό δημοκρατικό ἀ-
γώνα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὀλόκληρο τό ἐλληνικό πρό-
βλημα, τόσο στό ἐσωτερικό, δύο καὶ ἀπό διεθνή ἀποφη καὶ
θά τοῦ δώσει καινούρια ἀποφασιστική ὥθηση πρός τά μπρός,
πρός τή λύση του.

Κί' ἀν ὁ τύπος αὐτός ἀποχτᾶ σήμερα ούδιαστικό πε-
ριεχόμενο είναι γιατί ἡ πάλη πού ἔνα χρόνο τώρα διεξά-
γει ἔνοπλα ὁ λαός καὶ ὁ Δημοκρατικός Στρατός του, ἔδει-
ξε δτι τά προβλήματα πού μπήκαν γιά λύση είναι λαϊκά,
ἐθνικά, βιώσιμα καὶ πραγματοποιήσιμα. Καὶ αὐτό παρό τό
γεγονός δτι ἔπρεπε νά ἐπιβληθούν ἐνάντια σ' ἔνε πάνο-

πλο ἔχθρό πού τόν ἐφοδιάζει ἀπεριόριστα ὁ ἀμερικανικός και ἑγγλέζικος ιμπεριαλισμός και τόν ύποστηρίζει ἡ παγκόσμια ἀντιδραση.

Γιά κανέναν Ἑλληνα, εἴτε γιά δημοκρατικό πρόκειται εἴτε γιά ἀντίπαλο τῆς Δημοκρατίας, τό ζήτημα δέν μπαίνει ἀν ὅτι ἀναγνωρίσει εἴτε ὅχι τυπικά τήν Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνησην ἵ: τίς καταστατικές και νομοθετικές πράξεις τοῦ Μάρκου, δπως δέ μπαίνει σήμερα τό ίδιο ζήτημα και σέ σχέση πρός τό Δημοκρατικό Στρατό Ἐλλάδας, γιατί ὁ στρατός αὐτός είναι μιά τέτοια πραγματικότητα πού ἐπιβάλλει ύποχρεωτικά τήν ἀναγνώρισή του ἀπό ἔχθρούς και φίλους.

Ο μοναρχοφασισμός μέ τό τρομοκρατικό, τό δολοφονικό, τό ἀντιλαϊκό και τό ἀντεθνικό δργιό του και ἡ ξενική ιμπεριαλιστική ἐπέμβαση και κατοχή στήν Ἐλλάδα, πού μετατρέπει τήν πατρίδα μας σέ ύπόδουλο και ἀποικιακό κράτος, κάναν τόσο τήν ἴδρυση τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἐλλάδας, δσο και τή δημιουργία τώρα τῆς Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης ἐπιτακτική και ζωτική γιά τό ἔνδνος ιστορική ἀνάγκη. Ή τραγωδία τῆς πατρίδας μας γέννησε χθές και γεννᾶ σήμερα ἀναγκαστικά αύθόρμητα και πηγαία τό Δημοκρατικό Στρατό τῆς Ἐλλάδας, τά νομοθετήματα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου και ὅτι γεννήσει αδριο και τήν Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση. Και τή λαϊκή, ἐθνική λόση τῆς ἡ τραγωδία αὐτή μπορεῖ νά τή βρει μόνο στήν νικηφόρα πανελλαδική δημοκρατική λύτρωση. Ο ἀγώνας πού διεξάγει ὁ Δημοκρατικός Στρατός τῆς Ἐλλάδας είναι σήμερα τό στοιχείο πού δεσπόζει και κυριαρχεῖ σέ δλημας τή λαϊκο—εθνική ζωή και δράση και ἀπ' τή δημοκρατική ἐπικράτησή του ἔξαρταται ἀν ὅτι ύπάρχουμε πάρα πέρα σάν ἀλεύτερος λαός και σάν ἀνεξάρτητο κράτος. Η δημοκρατική αὐτή ἐπικράτηση ὅτι μποροῦσε, ἀν δέν ύπερχε ἡ δυναμική, ιμπεριαλιστική ἐπέμβαση, νάναι τό φυσιολογικό ἀποτέλεσμα τῆς όμαλης δημοκρατικῆς πορείας μέ τήν εἰρηνική ἐκδήλωση τῆς λαϊκῆς θέλησης. Τήν όμαλή αὐτή πορεία μας τήν ἔξασφάλιζε ἀπόλυτα ἀπ' τήν ἐσωτερική πλευρά ἡ παλλαϊκή ἀντίσταση και νίκη ἐνάντια στόν χιτλεροφασιστούς καταχτητήι. Σήμερα ἡ μοναρχοφασιστική προδοσία και ἡ ξενική ιμπεριαλιστική ἀνάμιξη κάναν ἀναγκαία και ἐπιτακτική τή δυναμική ἀναμέτρηση. Και γιά τόν κάθε πατριωτή

έλληνα και έλληνίδα είναι σήμερα διοφάνερο πώς δύο πιό δικαιολογητική θάναι άπ' τή δημοκρατική πλευρά ή δυναμική έπιδοση, τόσο πιό άποτελεσματική θάναι ή προσπάθειά μας γιά μιά συνεννόηση και συμβιβασμό πάνω σέ δημοκρατικές βάσεις και μέσα στά πλαισια της δημοκρατικής και έθνικής τιμής και άξιοπρέπειας.

Μέ τήν άκλόνητη προσήλωσή μας στήν πιό πάνω άρχη της συνεννόησης και τοῦ συμβιβασμοῦ άποσείρουμε άποφασιστικά άπό πάνω μας τήν κατηγορία δτι έπιδιάκουμε άποκλειστική και δυναμική δική μας έπικράτηση. Έμεις έχουμε έμπιστοσύνη στό λαό και πιστεύουμε δτι τό έθνικό συμφέρον καλεῖ σέ συμβιβασμό και συνεννόηση. Και είμαστε πάντα έτοιμοι γιά κάθε ύποχώρηση λαϊκά, έθνικά, δημοκρατικά άνεκτή.

Τή δυναμική άναμετρηση μας τήν έχουν έπιβάλλει οι άντιπαλοί μας. Και τά γεγονότα δείξανε και δείχνουν δτι δταν τό έπιβάλλει τό συμφέρον της πατρίδας ξέρουμε νά νικάμε και δυναρικά. Οι άντιπαλοί μας, λοιπόν, πρέπει νά δυνέλθουν. Έμεις κρατάμε πάντα τό ένα χέρι προσφερμένο γιά συνεννόηση. Έχουμε δμας τάρα μέ τό άλλο τό ντουφέκι σέ δράση. Άλλη έκλογή δέν μας άφησαν. Και στό τέλος μετανοιωμένοι δέν μποροῦν νά βγοῦν παρά μόνον αίτοι. Και στά χαρένα προσπαθοῦν νά βγοῦν άπό τό λάκκο δπου μόνοι τους πέσαν μέ τά τεταρτοαυγουστιανά κόζια, μέ τίς δηλώσεις μετανοίας που έκβιαστικά πάνε ν' άποσπάσουν άπ' δσους βροῦν άδύνατους και μικρόψυχους γιά νά σκεπάσουν τό χαντάκωμά τους νά τά βγάλουν πέρα μέ τό στρατηγό Μάρκο.

Έκει δπου δέν τούς έσωσαν τά άγγλοσαξωνικά έκατοντάδες έκατομμύρια δολλάρια μαζί μέ δλα τά κανόνια, τάνκς και άεροπλάνα, δέν πρόκειται νά τούς σώσουν ούτε οι δηλώσεις μετανοίας. Γιατί οι έλληνες ξέρουν δτι ή δήλωση μετανοίας δέ συμβιβάζεται ούτε μέ τήν άτομική άξιοπρέπεια, ούτε μέ τήν έθνική τιμή. Γι' αύτό και δέν θά ύπογράφουν γιά τριάντα άργυρια τίς δηλώσεις προδοσίας.

Ύπάρχουν άκόμα έλληνες πού παρασυρένοι άπ' επί μοναρχοφασιστική παραπλάνηση, πιστεύουν δτι προκειται γιά δημαγωγία δταν οι δημοκρατικοί διακηρύσσουν δτι μέ τόν άγώνα τους ύπερασπίζονται τά πιό ψηλά λεπτά και έθνικά συμφέροντα. Στό ζήτημα αύτό πρέπει σήμερι νά

σταθοῦμε ξανά γιατί αύτό μας τό έπιβάλλουν όρισμένες
έξελιξεις έσωτερικές καιέξωτερικές, κατά πρώτο λόγο βαλ-
κανικές πού παρατηρένται και πού άποκρυσταλλώνονται
τόν τελευταίο καιρό. 'Έσωτερικά ξέχουμε τό γεγονός ότι
ό έλληνικός λαός μέσα απ' τή δυστυχία και τήν πεῖρα
τής κατοχῆς ξεσηκώθηκε στήν πάλη γιά μιά καινούργια
ζωή και τά γεγονότα δείχνουν ότι δέν έννοεινά έγκατα-
λείψει τήν πάλη αυτή πρίν τήν φέρει στό τέλος πού έπιθυμει.
Πάρτε τό όχι και τόσο μακρυνό παρελθόν μας. 'Υπήρχαν
κόμματα μεγάλα πού και τήν κυβέρνηση είχαν, όπως και
ένθαρρύνσεις από τό έξωτερικό και πού άποπειράθηκαν έ-
πανειλημμένα νά καταλάβουν τήν άρχη μέ τή βία είτε νά
άνατρέψουν έκλογικά άποτελέσματα. Μέσα σέ λίγες μέρες
άποτύχαιναν όπως άπότυχε, λόγου χάρη ό Μεταξᾶς, στά
1923 και κατοπινά ό Πλαστήρας, γιατί ποτέ δέν μπόρεσαν
νά συγκινήσουν πραγματικά τό λαό όσο και αν έκλογικά
τόν έπηρέαζαν και τόν παράσερναν. Σήμερα ή κατάσταση
είναι διαφορετική άκριβώς γιατί τήν ύπόθεση τήν πήρε
στά χέρια του ό ίδιος ό Λαός. 'Αν έλειπε αυτή ή παλλαική
συμμετοχή πού γιά βασικό χαρακτηριστικό της έχει και
τήν περιφρόνηση πρός τό θάνατο και τό μαζικό ήρωισμό,
ούτε άντίσταση θάχαρε ένάντια στό χιτλεροφασίστα κατα-
χητή, ούτε και τώρα Δημοκρατικό Στρατό. Πώς θά μπο-
ρούσε νά άναπινχθεί και νά σιαδεί ένα τέτοιο ύπέροχο
κίνημα χωρίς τήν όλόψυχη λαϊκή συμμετοχή, όταν μάλιστα
είχε νά άντιμετωπίσει τήν άκατανόμαστη χιτλερική βία και
χτηνωδία και δταν σήμερα άντιμετωπίζει τό μοναρχισμό πού
έχει τήν όλόπλευρη ύποστήριξη απ' τήν παγκόσμια άντι-
δραση;

'Εδω τά παραπόδια γιά τή βοήθεια απ' ξέω είναι
μόνο γιά τούς άφελεις και γιά νά καλύπτουν τίς σκοτεινές
ιμπεριαλιστικές έπιδιώξεις. Και ή άλληθεια βρίσκεται στό
γεγονός ότι ή άκατανίκητη ζωτικότητα πού δείχνει τό δη-
μοκρατικό μας κίνημα άντλει τήν άνεξάντλητη δύναμή του
απ' τό λαό γιατί άντιπροσωπεύει, έκφραζει, άποτελει τό
Λαό. 'Ο Λαός βλέπει αισθάνεται, πιστεύει ότι γιά νά μπο-
ρέσει νά ζήσει και νά υπάρξει σά λεύτερος λαός και σώμα
άνεξάρτητο κράτος πρέπει νά νικήση ό Δημοκρατία σήμεν
'Ελλάδα. Γι' αύτό και παλεύει έτσι όπως παλεύει. ΣΤΕΦΑΝΟΣ
άπ' τόν άγωνα αύτό δέν υπάρχει παρά άφανισμός φυσικός

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΦΡΑΓΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λαϊκός, έθνικός. Αύτό λοιπόν τό γεγονός είναι έκεινο που δεσπόζει σήμερα πέρα γιά πέρα στήν έσωτερική μας ζωή. Είναι ό Λαός που σηκώθηκε και παλεύει. Μπροστά σ' αυτή τήν πραγματικότητα που έπιβάλλεται καταδλιπτικά γιά τούς έχθρούς μας και τούς συντρίβει, ή κυβέρνηση ψάχνει νά βρει κάποιο ξελάσπωμα άνάμεσα σ' αλλα και στίς πιό διαφανείς ψευτιές και προκλήσεις. Μέ τή διεθνή ταξιαρχία τήν έπαθε σάν έκεινο τό θεόστραβο που μά όλόρμαυρη νύχτα και μέσα σ' ένα θεοσκότεινο δωράτιο έψαχνε νά βρει μιά κατάμαυρη γάτα που... δέν ύπηρχε έκει μέσα.

Μά μέ τέτοιες έπινοήσεις τής άπελπιδίας δέ μπορεῖ νά συσκοτίστει τό φῶς. Και τό φῶς αύτό δείχνει ότι έσωτερικά στήν Έλλάδα διαμορφώνεται και άποκρυσταλλώνεται όριστικά μιά κατάσταση γεννημένη απ' τά ίδια τά σπλάχνα τού λαού, που δίνει στή Χώρα μας μιά κατεύθυνση και μιά πορεία που τήνε φέρνει πλησιέστερα πρός τήν έκπλήρωση τῶν πιό ζωτικῶν και τῶν πηγαίων έθνικῶν και λαϊκῶν πόθων, ιδαικῶν, συμφερόντων. Δημιουργιέται και άνδρώνει μιά λεύτερη Έλλάδα μέ δική της άνεξάρτητη και λαϊκή κρατική κυβερνητική έξουσία, ύπόσταση και ζωή. Και οι καταστατικής και νομοθετικές πράξεις τοῦ Γενικοῦ Αρχηγείου τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ πού τίς ύπογράφει ό στρατηγός Μάρκος προσφέρονταν διατυπωμένο στήν έπιστημονική γλώσσα ένα γρανιτένιο θεμέλιο γιά τήν καινούρια ζωή στή Νέα Έλλάδα. Αύτή είναι ή πραγματικότητα που δημιουργιέται και κιριαρχεῖ στήν έσωτερική μας ζωή και που έκφράζει άπόλυτα τόν Λαό, τή λευτεριά, τή Δημοκρατία, τήν άνεξαρτησία και τήν άκεραιότητα τής Χώρας, που κλείνει μέσα της πέρα γιά πέρα τό μέλλον και τήν προκοπή τής πατρίδας μας, τήν έννοια ΕΛΛΑΣ.

Μά δέν είναι μόνον οι έσωτερικές μας έξελιξεις, που έπιβάλλουν σήμερα στόν κάθε έλληνα νά ξαναεξετάσει νά ξανασκεφθεῖ τό δύο έλληνικό πρόβλημα και τή δική του άτομική στάση άπέναντι σ' αύτό. Γύρω μας σ' όλόκληρη τήν Εύρωπη και κατά πρώτο λόγο στή νοτιοανατολική τους άκρη, στίς Βαλκανικές λαϊκές Δημοκρατίες, προεγκατεστώθηκαν και πραγματοποιούνται άλλαγές—μιας ολοκληρωμένης κολοσσιαία κοσμογονία—που μάς άφορούν άκρεις την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΟΡΙΑΣ.

νεια πού προσεγγίζει έμας τους Ελληνης δημοκράτες μέτους πρωτεργάτες της Βαλκανικής αναδημιουργίας και τό εργο τους. Τό ζήτημα άφορα τόν κάθε Ελληνα και τόν αντιδημοκρατικό και τόν αντικομμουνιστή άκόμα, έφόσον μπορει και θέλει τό έθνικό συμφέρον νά τό προτάξει και νά τό τοποθετήσει πάνω από κάθε κομματική τύφλωση και φαιλοκρατικό ύπολογισμό.

Τό ζήτημα όπως μπαίνει είναι άπλο και καθαρό: μπορει ή Έλλαδα νά ζήσει οίκονομικά, πολιτικά κρατικά αποκομμένη απ' τό φυσιολογικό της χορυμό, τά Βαλκάνια και πολύ περισσότερο νά υπάρξει και νά σταθεί έναντια στά Βαλκάνια; Μπορει μόνο κάτω από μιά προϋπόθεση: νά πουληθει όλοκληρωτικά στούς ξένους. Νά χάσει έτσι τίν κρατική της αύτοτέλεια και τήν έθνική ανεξαρτησία της. Και νά γίνει άμερικανική άποικια και ιμπεριαλιστική πολεμικο—στρατιωτική βάση και δραμτήριο έναντια στή λαϊκο—δημοκρατική και δοσιαλιστική Εύρωπη. Μά ή Εύρωπη αγήτη και πρώτα απ' όλα τά Βαλκάνια θά μπορούσαν νά ανεγχθούν και μέχρι πότε μιά τέτοια κατάσταση;

Ο έξαλλος μοναρχοφασιστικός τυχωδιοκτισμός και ή έσχατη προδοσία του στήν έξωτερη πολιτική, βρίσκεται ανάρεσσα στ' άλλα και στό δι ή αντιδραση γιά βασική της αφετηρία και προϋπόθεση πέρνει τή μωρή ύπόθεση δι αύτό πού γίνεται σήμερα στά Βαλκάνια μέ τις Λαϊκές Δημοκρατίες είναι προσωρινό και δι θά έκλειφει γρήγορα. Σ' αύτόν τόν άμρο άπάνω χτίζει όλα της τά ονειρα, πού στήν πραγματικότητα κατεργάζονται τίν καταστροφή της Έλλαδας. Γιατί είναι όλοφάνερο πώς άν τό δημοκρατικό κίνημα στήν Έλλαδα δείχνει τόση ζωτικότητα, αντοχή και δυναμικότητα, στίς άλλες Βαλκανικές χώρες, δπου στερεώθηκε και καρποφορει κι' όλας, ή λαϊκή του δύναμη είναι τόσο άνυπερβλητη, ώστε μονάχα μωροί και τυφλοί μπορούν νάχουν άκόμα αύταπάτες γιά τή στερεότητα πού παρουσιάζουν οι Λαϊκές Δημοκρατίες στά Βαλκάνια. Ο άγγλοσαξωνικός ιμπεριαλισμός κάνει όλα δσι περνούν απ' τό χέρι του γιά νά δημιουργήσει έσωτερης άνωμαλίες στίς Δημοκρατίες αύτές. Τό μόνο πού καταφέρνει είναι νά στρατολογεί κατασκόπους, προδότες και πορωμένους πολιτικούς πού έχουν διαρίζονται δμως γρήγορα, γιατί δέν έχουν καμια βαση στό λαό. "Ωστε απ' τήν πλευρά αύτή οι έλπιδες του μοναρ-

χοφασισμοῦ είναι χαμένες.

Μὲνει τώρα ἡ ἄλλη του ἐλπίδα, ἡ μεγάλη, ὁ πόλεμος ἐνάμεσα στήν Ἀνατολή καὶ τῇ Δύσῃ. Μά έδω τά πράγματα είναι πιό καθαρά καὶ πιό ξεκαθαρισμένα παρά ἄλλοι. Σέ μιά τέτοια περίπτωση (πέρνουμε γιά μιά στιγμή τή θέση τῆς ἀντιδρασης) τό πολύ μέσα σέ δυό βδομάδες τό παιχνίδι της στήν Ἐλλάδα τόχει χαμένο όριστικά καὶ ἀνεπιστρεπτεῖ. Μέ ἀποτέλεσμα νά πάθει ἔτσι καὶ ἡ πατρίδα μας ἐπίσης ἀνεπανόρθωτη καὶ όριστική καταστροφή σάν κράτος καὶ σάν Ἐθνος. Γιατί οι ἄλλοι δέν είναι διατεθειμένοι νά παιζουν μαζί μας, μέ τίς μοναρχοφασιστικές προκλήσεις, ἐπ' ἀπειρο διακινδυνεύοντας τήν εἰρήνη, τήν ἀσφάλεια, τήν ἀνοικοδόμησή τους. Οι συνομιλίες καὶ οι συμφωνίες τοῦ Μπλέντ ἀνάμεσα στούς Τίτο—Δημητρώφ ἀποτελοῦν ἀπ' τήν πλευρά αὐτή μιά προειδοποίηση πού κατατάραξε τό μοναρχοφασισμό. Καὶ πού πρέπει νά κάνει νά σκεφθεῖ καλά τόν καθένα μας μπροστά στό γεγονός τῆς μεταβολῆς τῆς χώρας μας ἀπ' τούς ἀμερικάνους σέ ἀντιβαλκανικό ἵμπεριαλιστικό ὄρμητήριο. Βρισκόμαστε τώρα κι' ὅλας ἀπό οἰκονομική καὶ πολι-
κο—κοινωνική πλευρά σέ μεγάλη καθυστέρηση ἀπέναντι στίς ἄλλες Βαλκανικές χῶρες. Καὶ ἡ καθυστέρηση αὐτή, πού καθημερινά μεγαλώνει, δέ μπορεῖ παρά νάναι σέ βάρος μας. Καὶ ἡ μόνη ἐλπίδα πού μᾶς μένει είναι ὅτι τό δημοκρατικό κίνημα τῆς χώρας μας μέ τόν ἀγώνα του γιά τή δημοκρατία καὶ τήν ἀνεξαρτησία θά βγάλει τήν Ἐλλάδα ἀπ' τήν καθυστέρησή της αὐτή, θά τήν ξαναπροσαρμόσει πρός τό φυσιολογικό, γεωγραφικό—οἰκονομικό της κορμό, ὅπου θά μπορέσει νά αναπνεύσει καὶ ν' ἀναπτυχθεῖ λεύτερα καὶ θά τήν ισογραμμίσει ισότιμα πρός τίς ἄλλες Βαλκανικές Δημοκρατίες. Τότε καὶ οι διαφορές μας πρός όρισμένες Βαλκανικές χῶρες θά λυθοῦν εἰρηνικά καὶ χωρίς ἐδαφικούς ἀκροτηριασμούς σέ βάρος μας. "Οπως καὶ μείς θά μπορούμε, γιά νά πάρουμε ἔνα παράδειγμα, νά χρησιμοποιούμε τίν ἀνεξάντλητη ἥλεκτρική ἐνέργεια τοῦ Δούναβη χωρίς νάναι ἀνάγκη νά καταλάβουμε ἐδαφικά τόν ποταμό αὐτό. ἔτσι καὶ τό Αίγαο θά χρησιμεύει σάν οἰκονομική διέξοδο καὶ ἐμπορικός δρόμος γιά ὅλόκληρη τή Νοτιοανατολική Εύρωπη ὅχι μόνο δίχως ἐδαφικές περιοχές σέ βάρος μας, μά ἀντίθετα μέ μεγάλα οἰκονομικά φρέσκα γιά μᾶς.

"Ετσι στέκει τό ζήτημά μας και ἀπό τή βαλκανική του πλευρά. Νά ἀντιπαραταχθοῦμε οίκονομο—πολιτικά σιά Δημοκρατικά Βαλκάνια, σημαίνει ἔθνική αὐτοκτονία. Τό ἐθνικό σκυμφέρο μας καλεῖ σέ συνεννόηση και συνεργασία μέ τις Βαλκανικές Δημοκρατίες. Μόνο ἔτσι θά μπορέσουμε νά ξαναποχτήσουμε τήν αὐτοτέλειά μας και πρός τή Δύση και νά ἀποκαταστήσουμε μαζί της όμαλές, πάνω στή βάση τῆς ισοτιμίας, οίκονομικές και πολιτικές σχέσεις.

"Οσον ἀφορᾶ τή διεδνή τοποθέτηση τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος οἱ συζητήσεις στό Συμβούλιο Ἀσφαλείας δεῖξανε, ὅτι οἱ ἀμερικανικές ἵμπεριαλιστικές ἐπιδιώξεις στά Βαλκάνια προσκρούουν σέ ἓνα βράχο. Ἡ Ἀμερική τά κατάφερε νά δημιουργήσει μέ τήν Ἑλλάδα ἓνα διεθνές ἀδιέξodo και τώρα δέ μένει παρά νά ἐγκαταλείψει τούς σκοπούς της γιά ἀποκλειστική ἵμπεριαλιστική ἐπικράτηση στή χώρα μας, ἀν φυσικά ἐπικρατήσει ἡ λογική τῶν γεγονότων.

"Ετσι ἀπ' δλες τίς πλευρές—έσωτερική, βαλκανική, διεθνή—τά πράγματα ἐπιβάλλουν σήμερα στήν Ἑλλάδα συνεννόηση και συμβιβασμό.

"Ἐμεῖς ξαναπροσφέρουμε και τά δυό παρά τό γεγονός ὅτι τά στρατιωτικο - πολιτικά δισμένα είναι σήμερα πιό εύνοϊκά γιά μας ἀπό κάθε ἄλλη φορά. Και τό μέλλον, μέ ἀφετηρία τίς σημερινές στρατιωτικο - πολιτικές μας θέσεις και καταχτήσεις, μας ἀνοίγεται αἰσιόδοξο και ἑλπιδοφόρο.

"Ο μοναρχοφασισμός και οι ξένοι ἀφέντες του, καθώς και ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος τῆς χώρας, πρέπει νά δεχτοῦν μιά συνεννόηση κι' ἓνα συμβιβασμό. Μά συνεννόηση και συμβιβασμός μποροῦν νά ἐπιτευχθοῦν μόνο πάνω σέ μιά βάση: νά ἀποφανθεὶ ὁ λαός λεύτερα και κυριαρχικά και δίχως ὅποιανδήποτε ἀνάμιξη ἀπ' τό ἔξωτερικό γιά τίς τύχες του. Χωρίς αὐτό δέ μπορεῖ νά γίνει τίποτε. Ο μοναρχοφασισμός πρέπει νά τό δεχτεῖ αὐτό.

"Αλλοιως θά ὑποχρεωθεῖ νά ἔτοιμάσει τά μπαοῦλα του. Σύμφωνα μέ ἔξακριβωμένες πληροφορίες τά διαβατήρια γιά τό ἔξωτερικό πού ἐκδόθηκαν τούς τελευταίους μῆνες φτάνουν κι' δλας στίς 30 χιλιάδες. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού ἔτοιμάζονται νά στρίψουν, είναι και ὁ Κατσάρπας, ὁ Χεριδός, ὁ Γκλαβάνης, ὁ Παπαγεωργίου, ἡ Μεταξή, ἡ Μαντζούφα και ἄλλοι πολλοί. Τό σόο τοῦ Λιάρπεη τῆς ΕΤΜΑ ἔγκαταστάθηκε κι' δλας στήν Ἐλβετία. Ετσι οι μεγαλοκαρχα

ρίες στρίβουν κι' ὅλας. Τά ποντίκια πρώτα ἐγκαταλείπουν τό διπιοκάραβο τοῦ μοναρχοφασισμοῦ ποὺ βουλιάζει.

Μά ὁ λαός θέλει νά ζήσει και νά προκόψει στόν τόπο του.

Καὶ γι' αὐτό ἔνας δρόμος μένει γιά ὅλους μας, μοναρχικούς και δημοκρατικούς: συμφιλίωση και συνεννόηση γιά νά σάδουμε τήν πατρίδα και νά ζήσουμε δάν ἀνθρώποι. 'Ο μπαμπούλας δτι οι χορμουνιστές δά τούς σφάξουν ὅλους είναι μόνο γιά τά μικρά παιδιά.

'Η ἑδωτερική και ἡ διεθνής κατασταση δπως διαμορφώνεται γιά τήν Ἑλλάδα αὐτό τό καθήκον ύποδείχνει γιά τόν κάθε ἔλληνα πατριάτη. "Οποιος δέ θέλει τό καλό τού τόπου μας και ἐννοεῖ νά τόν πουλᾶ στούς ξένους δέν ἔχει θέση στή χώρα μας. Λεύτεροι κι' ἀφέντες στό δημοτικό μας δειξαμε και δείχνουμε κάθε μέρα δτι μποροῦμε νά χτίσουμε μιά πατρίδα ἀντάξια μέ τό μεγάλο λαό της.

(Μεταδόθηκε ἀπό τό φαδιοφωνικό σταθμό τοῦ Δ.Σ.Ε. σὲ τρεῖς συνέχειες: 1) βραδυνή ἐκπομπή τῆς 19)8(47 — 2) στή βραδυνή ἐκπομπή τῆς 20)8)47 και 3) βραδυνή ἐκπομπή τῆς 21)8)47).

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Μέ τήν ἔκδοση ἀπό τό Γενικό Ἀρχηγεῖο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ μιᾶς σειρᾶς ἀπό βασικές νομοθετικές πράξεις, τό ἐθνικό και λαϊκό κίνημα κάνει ἔνα νέο Βῆμα πρός τά μπρός. Κανένας δέ μπορεῖ νά ἀρνηθεῖ πόσο σημαντικό είναι τό γεγονός αὐτό. Και δέν είναι τυχαίο οὗτε πού ὁ Ζέρβας είχε κρίση ὑστερίας οὗτε πού τά ξένα πρακτορεῖα μετέδωσαν μερικές ἀπό τίς πιό χαραχτηριστικές διατάξεις ἀπό τά νομοθετήματα αὐτά. Μόνο τό φαδιόφωνο τοῦ Λονδίνου νόμισε πώς μποροῦσε νά διαστρεβλώσει τό νόη μά τους μεταδίδοντας πώς τάχα τά λαϊκά δικαστήρια δά δικά ζουνδιαζύγια. "Ολοι οι ἀκροατές μας ἀκουουσαν σέ ἀργό ρυθμό τό ἀρδρο 8 τῆς πράξης 2, πού λέει ἀκριβῶς τό σά τιθετο δηλαδή πώς τά λαϊκά δικαστήρια δέν δικάζουν σπουδέσεις κληρονομικές, κυριότητας, διαζυγίου και ἀκύρωσης γάμου. 'Αλλά αὐτό ἀφορᾶ τήν ἀντικειμενικότητα τοῦ Μπ. Μπ.

πού και ἄλλες φορές τὴν ἔχουμε γνωρίσει.

Ποιά είναι τα κύρια χαρακτηριστικά των νομοθετημάτων αυτών;

Πρώτα-πρώτα ἔχουν γίνει μέ τήν προοπτική τοῦ σχηματισμοῦ προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης καὶ γι' αὐτό δέ φιλοδοξοῦν νά δώσουν μιά όλοκληρωρένη ρύθμιση στά ζητήματα πού θίγουν.

'Αποτελούν δά νά πούρε τό ἔμβρυο τῶν κατοπινών νομοδειημάτων πού θά πάρει ή προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση. Τό Γενικό 'Αρχηγείο, πολύ όρθια, άντιμετώπισε στά κύρια σημεία τά ζητήρατα πού παρουσιάζει σήμερα ή διοίκηση της άπελευθερωμένης Έλλάδας, άφήνοντας στούς κανονικούς πολιτικούς έκπρόσωπους τού 'Ελληνικού Δημοκρατικού λαοῦ τή φροντίδα νά συμπληρώσουν τό έργο τους. Αύτη ή σερνότητα πού χαραχτηρίζει τά νομόδειηματα είναι πρός τιμή τού Γενικού 'Αρχηγείου.

'Αλλά δις τά νομοθετήματα, ἃν καὶ ἔχουν αὐτό τό πρῶτο χαραχτηριστικό, χαράσσοντα σταθερά καὶ σωστά τό δρόμο, τῆς μελλούτικῆς νομοθεσίας. Είναι ἀκόμα, γενικές γραμμές ἀλλά σταθερά καὶ μὲ συνέπεια πάνω στή βάση τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς ἀνόδου πού ἀποτελεῖ τή μοναδική σωτηρία τῆς Ἑλλάδας ἀπό τό σημερινό χάος καὶ τήν κατρακύλα πού τήν ἔρριξε ὁ μοναρχοφασισμός. Αὐτός ὁ συνεπῆς λαϊκοδημοκρατικός χαραχτήρας διων τῶν νομοθετηράτων αὐτῶν δίνει καὶ τό νόημα καὶ τό βάθος τοῦ σημερινοῦ ἀγάνα τοῦ ἡλληνικοῦ λαοῦ. Είναι ἔνας ἀγώνας ἐδνικός γιά τήν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδας, ἀλλά είναι καὶ ἀγώνας λαϊκός γιά τήν λαϊκοδημοκρατική ἀναδημιουργία τῆς Ἑλλάδας, πού μόνο αὐτῇ θά ἀποτελέσει ἀσφαλῆ ἐγγύηση καὶ γιά τήν ἀνεξαρτησία καὶ γιά τήν ἀκεραιότητα καὶ γιά τήν εὐημερία τῆς χώρας. 'Ο χαραχτήρας αὐτός τῶν νομοθετημάτων φαίνεται πρώτα ἀπ' ὅλα ἀπό τίς καταστατικές διατάξεις. Είναι αὐτές μιά πανυγηρική διάφευση τῆς συκοφαντίας γιά ἔνα τάχα ὀλοκληρωτικό καθεστώς πού θά εγκαδιδρυθεῖ στήν Ἑλλάδα. 'Ο σεβασμός τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας διατυπώνεται μὲ τρόπο πού δέν ἀφίγει περιθύρια γιά παρεξηγήσεις. 'Ακόμα καὶ ὅταν κηρύσσεται ἡ ἔκπιαση τῶν Γλύκεμπουργκ, ρητά λέγεται πώς ὁ ἡλληνικός λαός μά ποφασίσει γιά τό ὄριστικό πολίτευμα τῆς χώρας. 'Η σύσωση τῆς γυναικας μὲ τόγ ἀντρα, δύον ἀφορᾶ τά πολιτικά

ΑΡΧΕΙΑ ΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

καὶ ἀστικά δικαιώματα, ή προστασία τῶν μειονοτήτων, ή τιμωρία κάθε φασιστικῆς θεωρίας καὶ δράσης είναι ἀρχές πού κανένας δέ μπορεῖ νά ἀρνηθεῖ τό λαϊκό καὶ δημοκρατικό τους χαραχτήρα. Τό ἀρδρο 8 πού ἀνακηρύσσει τήν ἐργασία βασική κοινωνική λειτουργία, ἐκφράζει ἔνα λαϊκό πόθο πού μόνο μέσα σέ ἔνα λαϊκοδημοκρατικό καθεστώς μπορεῖ νά ικανοποιηθεῖ. Τό ἀρδρο 9 ἐκφράζει παραστατικά τό βάθος τοῦ σημερινοῦ ἀγώνα καὶ δίνει μιά ἀκόμα ἀπάντηση στούς συκοφάντες πού θέλουν νά κατασπιλώσουν τόν πιό εὐγενικό ἀπό τούς ἀγώνες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μέ τό ἀρδρο 11 δίνεται ή κατεύδυνση γιά τίς οἰκονομικές σχέσεις τῆς Ἑλλάδας μέ τούς ξένους. Ή λαϊκή δημοκρατική Ἑλλάδα στό μέλλον δέν ἀρνεῖται τήν ξένη βοήθεια οὔτε τή συνεργασία μέ τό ξένο κεφάλαιο. "Ομως μιά τέτοια βοήθεια γιά νάναι ὡφέλιμη, δηλαδή γιά νά είναι βοήθεια, πρέπει νά συμβιβάζεται μέ τήν ἑθνική ἀνεξαρτησία καὶ μέ πή λαϊκή κυριαρχία. Ή Ἑλλάδα ἔχει πληρώσει τόσο ἀκριβά τούς ἀσφυχτικούς ἐναγκαλισμούς ἀπό τό ξένο κεφάλαιο καὶ πληρώνει σήμερα μέ τόση συμφορά τήν περίφημη ὁμερικάνικη βοήθεια, ὥστε νά γίνεται φανερή ή ἀνάγκη νά μποῦν σέ μιά νέα βάση ἀξιοπρέπειας καὶ ίσοτιμίας οι σχέσεις τῆς μέ τούς ξένους.

Η πράξη γιά τήν ὄργανωση τῆς λαϊκῆς ἔξουσίας ἐκφράζει ἀκόμα πιό πολύ τό λαϊκό δημοκρατικό χαραχτήρα τῶν νομοθετημάτων. Ο θεσμός τῶν λαϊκῶν συμβούλιων είναι παραπέρα ἀνάπινη τοῦ θεσμοῦ τῆς λαϊκῆς αὐτοδιοίκησης δπας ἐφαρμόστηκε καὶ νομοθετήθηκε στή διάρκεια τῆς πρώτης κατοχῆς. Είναι θεσμός πού ἔχει βαθειές τίς ρίζες του στίς παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μέσα στή σκοτεινή περίοδο τῆς σκληρῆς τουρκικῆς κυριαρχίας βλέπει κανείς τά σπέρματά του. Καὶ ἀναπήδησε δλογώντανος στίς ἀπελευθερωρένες περιοχές στήν πρώτη κατοχή. Η ἐπιτυχία του ὑπῆρξε καταπληκτική. Ο λαός τόν ἔνοιωσε σά δ.χό του θεσμό καὶ τό Γενικό Στρατηγεῖο τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὕστερα ή Π.Ε.Ε.Α. τόν ἀποκρυπτάλλωσαν σέ νομοθετήματα πού θά μείνουν στήν ίστορία τῆς Ἑλλάδας. Σήμερπτ ὁ θεσμός αἵτος μέ τό νομοθέτημα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου ἐπεκτείνεται μερόμα πιό πέρα. Τά Συμβούλια τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης γίνονται Λαϊκά Συμβούλια. Μά δέν ἀλλάζουν απλά ονόμα. Τά Λαϊκά Συμβούλια ἔχουν περισσότερα δικαιώματα καὶ καθή-

κοντά. Ἐνδιαρκώνουν ὅλη τῇ λαϊκή ἔξουσίᾳ στίγμα περιφέρειάς τους και ἀποτελοῦν τό βασικό χρήσιμο ὅλης τῆς λαϊκῆς ἔξουσίας πού θά κλιμακωθεῖ σιγά -σιγά φως τήν κεντρική ἔξουσία μέ τήν προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση. Ἡ πρωτοβουλία τους είναι πιό ἐκτεταμένη ἀπό τά συμβούλια τοπικῆς αὐτοδιοίκησης και τά περιθώρια δράσης τους πλατύτερα. Δέν ύπάρχει καμμιά ἀμφιβολία πώς ὁ θεσμός αὐτός θά ἔχει μιά μεγάλη ἐπιτυχία και θά ἀγαπηθεῖ ἀπό τό λαό, γιατί είναι καθαρά λαϊκός θεσμός.

Σύμφωνα μέ τή δημοκρατική ἀρχή τῆς προοδευτικής φορολογίας, τό ἀρδρο II τῆς πράξης I ὁρίζει, πώς οἱ φόροι ἐπιβάλλονται ἀνάλογα μέ τά ἔσοδα τοῦ κάθε κατοίκου και πώς πρέπει νά μείνει πάντα ἀφορολόγητο ἓνα ἐλάχιστο ὅριο πού είναι ἀπαραίτητο γιά τή διατροφή τοῦ φορολογημένου και τῆς οικογένειάς του. Τά Λαϊκά Συμβούλια θά ὁρίζουν αὐτό τό ἐλάχιστο ὅριο. Ἀπό κεῖ και πάνω ἡ φορολογία θά είναι προοδευτική, δηλαδή θά μεγαλώνει τό ποσοστό της ὅσο μεγαλώνει και τό εισόδημα πού φορολογεῖται. Μιά πολύ παλιά ὅσο και δίκαιη ἀπαίτηση τοῦ λαοῦ ίκανοποιεῖται μέ τή διάταξη αὐτή.

Ἡ πράξη γιά τή λαϊκή δικαιοσύνη ἔχει συνταχθεῖ μέ βάση τίς διατάξεις γιά τή λαϊκή Δικαιοσύνη τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. και τῆς Π.Ε.Ε.Α. Ὁ θεσμός δπως ἐφαρμόστηκε στήν περίοδο τῆς πρώτης κατοχῆς είχε μιά ἀναμφισβήτητη ἐπιτυχία. Ἀκόμα και ὅστερα ἀπό τό Δεκέμβρη σέ μερικά χωριά οι ἀγρότες ἔξελεγαν ἐπιτροπή γιά νά δικάζει τίς διαφορές τους σάν λαϊκό δικαστήριο. Και είναι γνωστή ἡ ἀπάντηση τῶν ἀγροτῶν ἐνός χωριοῦ τῆς Κρήτης στό νομάρχη πού τούς παρατηροῦσε, πώς αὐτή ἡ ἐκλογή δικαστηρίου δέν είναι σύμφωνη μέ τό νόμο. «Δέν ξέρουμε, τοῦ είπαν, ἀν αὐτό είναι σύμφωνο μέ τό νόμο, ἀλλά ξέρουμε πώς αὐτό είναι σωστό και πρέπει ὁ νόμος νά τό παραδεχτεῖ». Τά λαϊκά δικαστήρια ἔχουν ἐπιβλήθεῖ μέσα στό λαό και ἀποτελοῦν ἔναν ἀπό τούς βασικούς θεσμούς μιᾶς πραγματικῆς δημοκρατίας. Αὐτό είχε γίνει φανερό ἀκόμα ἀπό τόν καιρό τῆς πρώτης κατοχῆς. Ἀλλά ἡ χρεωκοπία τῆς ταχτικῆς δικαιοσύνης ὅστερα ἀπό τό Δεκέμβρη, ἡ μεταβολή τῆς σ' ἓνα ξέφρενα φανατισμένο ὅργανο τοῦ δοσιλογισμοῦ και τοῦ μοναρχοφασισμοῦ ἔκατον ἀκόμα πιό φανερή τήν ἐπιταχτική ἀνάγκη νά περιέλθει.

δικαιοσύνη στά χέρια τοῦ λαοῦ. Ἡ ταχτική δικαιοσύνη μέτούς Κομνηνούς καὶ τούς Κισσόπουλους, μέτούς Μπιζίμηδες καὶ τούς Παπαδόπουλους ἔδειξε δὲ τῇ σαπίλᾳ της. Μόνο ἡ μεταβολὴ τῆς δικαιοσύνης σὲ λαϊκὴ θά τῆς δώσει τῇ δυνατότητα νά συντελεῖ στήν κοινωνική πρόοδο καὶ ὅχι στήν όπισθιοδρόμηση. Τό νομοθέτημα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου ἀφήνει μέτο ἄρθρο 10 ἐλευθερία στούς λαϊκούς δικαστές νά κρίνουν μέτο τῇ συνείδησή τους χωρίς νά περιορίζονται ἀπό τούς νόμους, πού ἰσχυαν πρίν. Ὅταν ξέρουμε πώς στήν Ἑλλάδα ισχύει ἔνας ἀστικός νόμος τῆς δικτατορίας καὶ ἔνας ποινικός νόμος τῆς Βαυαρικῆς ἀπολυταρχίας τοῦ 19ου αἰώνα καὶ ἀκόμα, μιά νομοθεσία ποτισμένη ἀπό τή βασιλομεταξική δικτατορία καὶ ἀπό τίς κυβερνήσεις κατοχῆς καὶ τίς μεταδεκεμβριανές, είναι φανερό πώς σὲ καμιά περίπτωση δέ μπορεῖ αὐτό τό ἀντιδραστικό μωσαϊκό νά πέρνεται ύπόψη ἀπό τούς λαϊκούς δικαστές. Τό λαϊκό πνεῦμα θά ξέρει νά βρίσκει λύσεις στά ζητήματα πολύ πιό δικαιες καὶ ιδίως λαϊκές ἀπό τά φασιστικά κατασκευάσματα τῆς δικτατορίας, τῆς πρώτης κατοχῆς ἢ τοῦ μοναρχοφασισμοῦ.

Σημαντικό νομοθέτημα γιά τούς ἀγρότες είναι ἡ πράξη γιά τήν ἀγροτική ἀποκατάσταση. Γιά πρώτη φορά στή νεοελληνική ιστορία ίκανοποιεῖται τό αἴτημα τῆς ἀγροτιᾶς. Ἡ ἀρχή πού ἐμπνέει δὲ τό νομοθέτημα δίνεται στό ἄρθρο 1: Ἡ γῆ ἀνήκει στούς καλλιεργητές. Ἐκεῖνος πού καλλιεργεῖ τή γῆ, ἐκεῖνος πρέπει νά είναι καὶ ιδιοχτήτης. Τσιφλίκια ἡ κτήματα πού ἀνήκουν σὲ ἄτομα ἢ σὲ ὄργανισμούς πού δέν ἔχουν καμιά σχέση μέτο γῆ, δέν ἀναγνωρίζονται καὶ δίνονται στούς καλλιεργητές. Αὐτό δέν σημαίνει καθόλου πώς ἀπαγορεύεται σ' ἔνα καλλιεργητή νά πάρει μισθωτούς ἐργάτες γιά νά δουλέψουν στό κτήμα του. Ἐφόσον είναι ὁ ιδιος καλλιεργητής μπορεῖ νά προσδλάβει ἐργάτες σύμφωνα μέτο ἄρθρο 9, ἀκόμα μπορεῖ νά νοικιάσει καὶ ἄλλο κτήμα. Ὅστερα ἀπό τή διακήρυξη αὐτῆς τῆς βασικῆς ἀρχῆς τό ἄρθρο 2 ἐπιβάλλει τήν ύπογρέωση στά Λαϊκά Συμβούλια νά ἔξασφαλίσουν στόν κάθε ἀγρότη ἕγα μέλαχιστο κλῆρο πού θά τοῦ ἐπιτρέπει νά ζει αὐτός καὶ ἡ σίκογένειά του. Ὁρίζει δηλαδή ἡ πράξη ἔνα κατώτατο ὄριο γῆς, πού πρέπει νά ἔξασφαλιστεῖ σὲ δλούς. ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΖΕΥΣΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΛΗΜΑΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κατώτατου. "Αν δηλαδή τό Λαϊκό Συμβούλιο δρίσει πώς π.χ. 50 στρέμματα γη είναι άρκετή γιά νά ζήσει ένας άγροτης μέ τήν οικογένειά του, τότε πρέπει νά έξασφαλίσει αύτά τά 50 στρέμματα γιά όλους τούς άγροτες και τότε κανένας δέ μπορεί νά έχει πάνω από 400 στρέμματα, δηλαδή από τό όχταπλάσιο. Είναι φανερό πώς μέ τήν άρχη αύτή, ένω έξασφαλίζεται ή διανομή γης σ' όλους τούς άγροτούς ή σ' όλους πού δέν έχουν κλέρο άρκετό γιά νά ζήσουν, δέν θίγονται καθόλου κι' οι άγροτες πού έχουν μεγάλο κλήρο. Θίγονται μόνο οι τσιφλικάδες και οι έκμεταλλευτές τῶν άγροτῶν. Κανένα, άκόμα και εύπορο, άγροτικό νοικοκυριό δέ θίγεται μέ τή δημοκρατική αύτή άγροτική μεταρρύθμιση. 'Αντίθετα, έξασφαλίζεται ή εύηρερία στά άγροτικά νοικοκυριά, άφοῦ παραμερίζονται οι έκμεταλλευτές και τῶν φτωχῶν και τῶν εύπορων άγροτῶν. Γιά κείνους πού θέλουν κι' έχουν τή δυνατότητα νά καλλιεργήσουν ξένα κτήματα, δίνεται τό δικαίωμα νά νοικιάσουν δη γη θέλουν σύμφωνα μέ τό άρθρο 8. 'Αρκεί τό μίσθωμα νά είναι σέ χρήμα και όχι σέ ποσοστό παραγωγῆς. 'Απαγορεύεται δηλαδή ή τσιφλικάδικη σχέση, άλλα δέν άπαγορεύεται ή καλλιέργεια γης νοικιασμένης σέ δση έκταση και ἄν γίτεται. Βλέπουμε λοιπόν, πόσο προσεκτικά και μέ πόση στοργή γιά τούς άγροτες τό νομοθέτημα κινιέται μέσα στά πλαίσια τῶν πόδων τῆς άγροτιᾶς και τῆς δημερινῆς πραγματικότητας στή χώρα μας. Κάνει έκείνα μόνο τά βήματα πρός τά μπρός, πού έπιτρέπουν νά καταργηθοῦν οι φεουδαρχικές και μισοφεουδαρχικές σχέσεις στό χωριό πού έξασφαλίζουν τή ζωή στή φτωχολογιά τοῦ κάμπου χωρίς νά βλάπτουν τούς άλλους άγροτες. "Ολο τό νομοθέτημα έμπνεεται από αύτή τή στοργή πρός τόν άγροτη. Αύτό τό νόημα έχει και τό άρθρο 10 πού άπαγορεύει τήν πώληση τοῦ κλήρου. Κανένας δέ μπορεί νά πάρει από τόν άγροτη, έστω και μέ τή «θέλησή του» τόν βασικό του κλήρο, γιατί ο κλήρος αύτός είναι ή ζωή τοῦ άγροτη. Δέν ύπάρχει καρμιά άμφιβολία πώς οι άγροτες τῆς χώρας μας θά ύποδεχθοῦν μέ ένθουσιασμό τό πρώτο αύτό νομοθέτημα, πού έρχεται νά κάνει πραγματικότητα ένα παλιό δνειρό τους.

Τό συμφέρο τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν κτηνοτρόφων καὶ
ἡ φροντίδα πρός τὰ δάση χαρακτηρίζουν καὶ τίν. πρότερ.
Οι βασικές του ἀρχές είναι πρώτα, πώς τά δάση γίνονται

κτήμα τοῦ λαοῦ. "Υστερα πώς πρέπει νά τεθοῦν στή διάθεση τοῦ λαοῦ, ἀλλά και νά προστατευθοῦν. Στούς βοσκότοπους ἐπιτρέπεται ἡ δωρεάν βοσκή ἐνός ἀριθμοῦ ζώων τῆς οἰκιακῆς κτηνοτροφίας και γιά τούς ἄλλους κτηνοτρόφους μέ πιό πολλά ζώα, ὥριζεται ἔνα μίσθωμα, ἀνάλογα μέ τήν περιοιδιακή τους κατάσταση. 'Ακόμα μιά φορά βρίσκει τήν ἔκφρασή του τό δημοκρατικό πνεῦμα πού χαρακτηρίζει τό νομοθέτημα και γιά πρώτη φορά οι κτηνοτρόφοι μας ἐγκαταλειψμένοι στήν τύχη τους ἀπό τό ἀστικό κράτος βρίσκουν μιά προστασία και μιά φροντίδα ἀπό τή δική τους Λαϊκή Ἐξουσία.

Τό νομοθέτημα γιά τήν ἔκπαιδευση μέ τήν πραγματί και δωρεάν ἔκπαιδευση πού ἐπιβάλλει σάν καθηκον, μέ τήν φροντίδα γιά τά σχολειά τῶν ἑθνικῶν μειονοτήτων, μέ τήν ὑποχρέωση πού ἐπιβάλλει στά Λαϊκά Συμβούλια νά ἐξασφαλίσουν τά βιβλία, γραφική ὅλη κλπ. στά φτωχά παιδιά και μέ τήν καθιέρωση τῆς δημοτικῆς γλώσσας ίκανοποιεῖ τούς πόθους τοῦ λαοῦ γιά μόρφωση και τίς ἀπαιτήσεις τῶν προοδευτικῶν ἔκπαιδευτικῶν τῆς χώρας μας. 'Ο ἀξέχαστος πρωτοπόρος Δημήτρης Γληνός θά ἔβλεπε στό νομοθέτημα αὐτό μιά πρώτη πραγμάτωση ἐνός ἀπό τά ιδανικά, γιά τά όποια ἀγωνιζότανε.

Αύτά είναι τά πρώτα νομοθετήματα τοῦ Γενικοῦ 'Αρχηγείου τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Φέρνουν τή σφραγίδα ἐνός πνεύματος λαϊκοῦ δημοκρατικοῦ και χαράσσουν τίς γενικές γραμμές τοῦ δρόμου πού θά ἀκολουθήσει ἡ Ελλάδα. Πρός τήν Πρόοδο, πρός τήν Ἐλευθερία, πρός τή Δημοκρατία, πρός τήν Εὐημερία.

(Μεταδόθηκε ἀπό τό ραδιοφωνικό σταθμό τοῦ Δ.Σ.Ε. σὲ δυὸ συνέχειες. Τό πρώτο μέρος στή βραδυνὴ ἐμπομπή τῆς 8/8/47 και τό δεύτερο μέρος στή βραδυνὴ ἐμπομπή τῆς 19/8)47.

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τό πρόβλημα τῆς κατάκτησης τῆς Ἐξουσίας ἀπό τό λαό πρωτομπήκε ἀκόμα ἀπό τόν πρώτο ἀγώνα γιά τήν εθνική μας παλιγγενεσία τό 1821.

Οι Κοτζαμπάσηδες, σύμμαχώντας τότε μέ τίς ξένες μεγάλες δυνάμεις, κατάρεραν νά πάρουν τήν ήγερονία τής έπανάστασης στά χέρια τους, νά πνίξουν κάθε λαϊκή όρμη και πρωτοβουλία και νά έπιβάλουν στό μικρό άπελευθερωμένο κομμάτι του έθνους μας τό καθεστώς τής Ψωροκώσταινας, πού είναι ίσοδύναμο μέ τό καθεστώς του πιό μαυρου σκοταδιού, τής οίκονομικής, πολιτικής και έκπολιτιστικής μας καθυστέρησης, τής οίκονομικής και πολιτικής μας έξαρτησης από τίς ξένες δυνάμεις, πράγμα πού μας κρατοῦσε και μας κρατά στό τελευτεῖο σκαλοπάτι τῶν χωρῶν τής Εύρωπης. Πάρα πολλές ήταν οι προσπάθειες, οι θυσίες και οι κόποι πού κατέβαλε από τότε ό λαός μας, γιά νά βάλει τέρμα στό καθεστώς αύτό τής καθυστέρησης και τής έθνικής, οίκονομικής έξαρτησης και σκλαβιάς. Μά οι προσπάθειες, οι θυσίες και οι κόποι αύτοί σκόνταφταν, άνακόπτονταν κάθε φορά-έπειδή έλειπε μιά σωστή και συνεπής καθοδήγηση του λαού-άπό τούς ντόπιους έκρεταλλευτές και τούς ξένους ιμπεριαλιστές. Ακριβῶς δημοσίες, έπειδή ή πορεία αύτού του λαϊκού έθνικο δημοκρατικού κινήματος άνταποκρίνονταν στίς ιστορικές έπιταγές τής έποχής και του έθνους, δέν ήταν δυνατό νά άνακοπεῖ όριστικά. Ο πόλεμος και ή πρώτη κατοχή άφαίρεσαν χωρίς πολλές διαδικασίες τήν ψευτοεθνική λεοντή τής πλουτοκρατικής όλιγαρχίας και τῶν τσιφλικάδων, πού χρόνια όλοκληρα κυβερνοῦσαν τήν πατρίδα μας και ήταν ύπεύθυνοι γιά τήν καθυστέρηση, τίς συμφορές και τόν άφανισμό τής Έλλάδας. Ή μαύρη νύχτα τής σκλαβιάς άποτέλεσε τή λυδία λίθο, πού πάνω της δοκιμάστηκε ό πατριωτισμός κομμάτων και όργανώσεων.

Τό Λαϊκό κόμμα στάθηκε άνεξάντλητος όχετός έθνο-προδοτῶν, ό Σοφούλης έπιδόθηκε στά άντεθνικά κηρύγματα ροιρολατρικής άναμονής και ύποταγής και πρόσκλησης άλόμα στήν προδοσιά, ένώ τό Ε.Α.Μ. σάλπισε πανεθνικό συναγερμό και πρόσφερε άφθονη σπονδή αίματος. Η φωνή τού Ε.Α.Μ. μίλησε στήν ψυχή του έθνους κι' έκατομμύρια λαούς έγραψαν βαθιά στήν καρδιά τους μαζί μέ τό αίτημα τής έθνικής λευτεριάς, και τό αίτημα τής κατοχύρωσης τής λαϊκής κυριαρχίας. Καί τό αίτημα αύτό άρχισε νά ζωντανεύει στίς περιοχές πού άπελευθέρωντε ό Ε.Λ.Α.Σ. Έξουσία γιά πρώτη φορά στήν ιστορία μας, περνά στά χέρια τού λαού.

'Ο Δεκέμβρης δύως τοῦ 44 ἀποτελεῖ μιά νέα τραγική καὶ αἰματηρή προσπάθεια ν' ἀνακοπεῖ, μέ ξένα στρατεύματα τούτη τῇ φορά, ή λαϊκοδημοκρατική ἐξέλιξη, ή ἀνάπλαση τῆς χώρας. Πέτυχαν δύως τό Δεκέμβρη οἱ ἔχθροι τοῦ λαοῦ μιά προσωρινή στρατιωτική ἐπιτυχία, ἐνώ ὁ λαός κέρδισε μιά ἀθανατὴ ἡδική νίκη. Καὶ ὁ ματωμένος φράχτης τοῦ Δεκέμβρη ἀρχισε πολύ σύντομα νά παθαίνει τὰ πρῶτα ρήγματα. Οἱ λαϊκές δημοκρατικές δυνάμεις ξανασυγκεντρώθηκαν καὶ ρίχτη ιαν πιό ὄρμητικές στό στίβο τῶν πολιτικῶν ἀγώνων.

'Η φωτιά καὶ ἡ σφραγή πού ξαπόλυσαν οἱ ἀντιδραστικοί πάνω στίς ἀπλες λαϊκές δυνάμεις γιά νά ἐπιβάλουν καὶ διατηρήσουν μέ τή βία τῶν ὅπλων τό καθεστώς τῆς ἑθνικῆς ὑποδογλωσης καὶ ἐκμετάλλευσης, ἀνάγκασαν τό λαό νά ἀντισταθεῖ μέ τά ἴδια μέσα. 'Η καινούρια ἔνοπλη λαϊκή ἀντίσταση, δημιουργώντας τήν 'Ελεύθερη 'Ελλάδα, δημιούργησε ταυτόχρονα καὶ τίς συνθήκες γιά νά ὀργανωθεῖ ἡ ἔξουσία πάνω σέ λαϊκές δημοκρατικές βάσεις. Τό πρόβλημα τώρα ὠρίμασε περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά. Στήν ιστορική ἀνάγκη ἔχει προστεθεῖ καὶ ἡ ιστορική πεῖρα. Κι' ὁ Δημοκρατικός Στρατός ἐκρράζοντας αὐτή τήν ἀνάγκη διακήρυξε τίς «Καταστατικές διατάξεις γιά τήν 'Ελεύθερη 'Ελλάδα», μιά ἀπό τίς σημαντικότερες διακηρύξεις καὶ πραγματοποιήσεις στήν ιστορία τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ μας.

Γιατί ὁ Δημοκρατικός Στρατός δέν διακηρύχνει μόνο στό 1ο ἀρθρο τῶν καταστατικῶν διατάξεων ὅτι «ἡ 'Ελλάδα είναι χώρα ἐλεύθερη, ἀνεξάρτητη καὶ δημοκρατική», ἄλλα καὶ μέ τό ὅπλο ἀγωνίζεται σκληρά γιά τήν ὑπεράσπιση καὶ τήν κατοχύρωση τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς λευτεριᾶς τῆς πατρίδας μας.

Στό 3ο ἀρθρο διακηρύχνει πάλι, ὅτι: «Ολες οἱ ἔξουσίες πηγάζουν ἀπό τό λαό, ὑπάρχουν γιά τό λαό καὶ ἀ σκούνται ἀπό τό λαό». Πόσος βασανιστικός δρόμος χρειάστηκε μέχρι ἐδῶ καὶ πόσους σκληρούς ἀγώνες περικλείνει αὐτή ἡ διάταξη. 'Η ἔξουσία στήν 'Ελλάδα είχε ἀρχίσει ν' ἀσκεῖται «'Ελέω Θεοῦ» ἀπό τόν 'Οδωνα, τούς κοτσαμπάσηδες καὶ τούς ξένους, ξέπεσε στούς Γλύξμποργκι καὶ στούς ἀστοτσιφλικάδες μέ ἐπικυρίαρχο τό ξένο κεφάλαιο καὶ τώρα πιά ἀρχισε νά περνᾶ στά χέρια τοῦ λαοῦ. Κάνοντας λα-

νείς μιά τέτοια ἀναδρομή στήν ίστορία μας, νομίζει πώς τό³⁰ ούτό ἄρδρο τῶν καταστατικῶν διατάξεων είναι γραμ-
μένο μέ αἴμα, μέ τό αἴμα τῶν χιλιάδων παιδιῶν τοῦ λαοῦ.
Καὶ τώρα μέ τό αἴμα αὐτό τῶν χιλιάδων αὐτῶν παιδιῶν
τοῦ λαοῦ κατακτιέται ἡ ἔξουσία ἀπό τό λαό καὶ κατά ἐκα-
τοντάδες καὶ χιλιάδες τρέχει ὁ λαός μέ ἐνθουσιασμό στίς
κάλπες γιά νά ἐκλέξει ἐλεύθερα καὶ ἀνεπηρέαστα τά ὅρ-
γανα τῆς αὐτοδιοίκησης καὶ τῆς λαϊκῆς δικαιοσύνης. Ἐνώ
τίς σκλεβωμένες ἀπό τό μοναρχοφασισμό περιοχές τίς ἔξου-
σιάζουν οι κούτσλιγκς, οι προδότες μέ τούς ξένοντς ἀρχι-
κατάσκοπους καὶ διορισμένοι πορωμένοι ὑπηρέτες τους, οι
προδότες καὶ οι κλέφτες τῶν τροφίμων τῆς ΟΥΝΠΑ, στήν
Ἐλεύθερη Ἑλλάδα οι πολίτες ἐκλέγουν τούς καλύτερους
ἀνάμεσά τους, ἀνεξάρτητα ἀπό πολιτικά φρονήματα. Τό θέ-
ατρα τῆς λαϊκῆς συμμετοχῆς στίς ἐκλογές τῶν λαϊκῶν συμ-
βουλίων είναι συγκινητικό καὶ μεγαλειώδες. Ὁποιος εἰδε
τίς ἐκλογές τοῦ Σοφούλη τό Μάρτη τοῦ 46, πού μοιάζαν
μέ κηδεία, καὶ τίς συγκρίνει μ' αὐτό τό σημερινό παλλαϊκό
γλέντι, ξεχωρίζει ἀρέσως τούς διύλιούς κόσμους, τόν κόσμο πού
πεθαίνει καὶ τόν κόσμο πού καταχτάει τή ζωή. Γιατί ὁ
λαός πέρνοντας, μέ τή βοήθεια τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρα-
τοῦ, στά χέρια του τήν ἔξουσία, δημιουργεῖ μιά καινούρια
ζωή, ἀνοίγει τό δρόμο τῆς λαϊκῆς δημοκρατικῆς ἀναγέννη-
σης τῆς χώρας του. Ἀρέσως μαζί μέ τό πρόβλημα τῆς ἔ-
ξουσίας λύνονται καὶ ἄλλα κεντρικά προβλήματα, πού τόσα
χρόνια ἀποτελοῦσαν τό βραχνᾶ στήν κοινωνική, πνευματι-
κή καὶ πολιτική ζωή τῆς Ἑλλάδας. Ἡ γῇ μοιράζεται πιά
στούς ἀγρότες. Γλωσσικό ζήτημα πάνει πιά νά ὑπάρχει.
Ἡ γυναικα ἀπελευθερώνεται ἀπό τά κοινωνικά καὶ οἰκονο-
μικά δεσμά, οι μειονότητες κατακτοῦν τά δικαιώματα
πού τούς ἀνήκουν.

Γι' αὐτό δλοι, νέοι καὶ γέροι, γριές καὶ νιές, τρα-
γουδώντας πάνε στίς κάλπες καὶ μέ τραγούδια, χορούς καὶ
γλέντια ὑποδέχονται στό τέλος τά ἀποτελέσματα. Σέ πολ-
λά χωριά τῆς Καστοριᾶς ψήφισαν μ' ἐνθουσιασμό καὶ ἀπο-
φασιστικότητα, ἐνώ στά γύρω ύψωματα γίνονταν σκληρές
μάχες. Γενική καὶ ὀλοκληρωτική είναι ἡ συμμετοχή τῶν
γυναικῶν. Ὁλες ψηφίζουν καὶ χαίρονται, γιατί κετάχτουσαν
πιά ίσα δικαιώματα στή ζωή καὶ συμβάλλουν μ' δλεσ τους
τίς δυνάμεις στήν κοσμογονία πού συντελείται γύρω τους.

Δεξιοί και ἄριστεροί δίνουν τά χέρια και χαίρονται τή μεγάλη μέρα. Οι σλαβομακεδόνες και οι ἄλλες μειονότητες πείθονται όριστικά, ὅπει μποροῦν νά απολαύσουν ίσα πολιτικά δικαιώματα, νά χαροῦν και ν' ἀναπτύξουν τόν ἐθνικό τους πολιτισμό. 'Ως και οι χανούμισσες ἀκόμα στά χωριά τῆς Θράκης πέρνουν χαρούμενες τό δρόμο γιά τίς κάλπες. 'Ολος ὁ λαός ἀδελφωμένος χαίρεται τήν καινούρια ζωή, πού γεννιέται στίς περιοχές, πού ἀπελευθερώνει ὁ Δημοκρατικός Στρατός, κι' ἀξιοποιεῖ ὅλες τίς δυνατότητες πού τοῦ παρέχει ὁ θερμός τῶν Λαϊκῶν Συμβουλίων. Χωρίς μέσα και ύλικά βλέπει νά ξεπετάγονται καινούρες βρύσες, γεφύραι, δρόμοι κι' ἄλλα ἔργα κοινῆς φρελείας.

Κι' οι ἑλεύθερες αὐτές κι' ἀναγεννηρένες περιοχές ὅσο πιό πολύ δυναμάνει ὁ Λαϊκός Στρατός, τόσο πιό μεγάλες γίνονται. Μάταια οι μοναρχοφασιστές ύδροκοπούν μέτα δολλάρια και τίς διαβόητες ἀπεστολές τοῦ Τρούμαν γιά νά ἀνακόψουν αὐτό τό λαϊκό ρεῦμα. 'Ο τροχός τῆς ιστορίας δέν γυρίζει ποτέ πιά πίσω. Κι' ὁ στρατός, πού στηρίζεται στό λαό, δέν νικιέται ποτέ. 'Ο λαός μας μαζί μέ τό στρατό του δέν ἔχουν τάρα πιά, παρά νά ἔντείνουν ἀκόμα πιό πολύ τίς δυνάμεις τους, γιά νά θρέψουν τούς καρπούς τῶν 125 χρόνων ἀγώνων και θυσιῶν.

'Ετσι σήμερα στήν πρώτη ἐπέτειο τῆς ίδρυσης τοῦ Γενικοῦ 'Αρχηγείου του ὁ Δημοκρατικός Στρατός στό λαό τῶν ἀπελευθρωμένων πεχιοχῶν προσφέρει τή λαϊκή δημοκρατική ἔξουσία και στούς ἀδούλωτους σκλάβους τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, τήν ἐλπιδοφόρα προοπτική τῆς σύντομης ἀπελευθέρωσής τους.

Μεταδόθηκε ἀπό τό φαδιοφωνικό σταθμὸ τοῦ Δ.Σ.Ε.
στή βραδυνή ἐκπομπή τῆς 22)10)1947

Ο Δ.Σ.Ε. ΛΑΪΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

'Ο Δημοκρατικός Στρατός μας γιορτάζει τήν πρώτη ἐπέτειό του. Δέν πρόκειται ἀπλῶς γιά 365 μέρες πού πένταρασαν ἀπ' τήν ίδρυση τοῦ Γενικοῦ 'Αρχηγείου του. Ο λόγος είναι γιά ἓνα χρόνο γεράτο ἀγώνες. Κέντε μεσες και σύγκρουση μέ τόν ἔχθρό—τό μισθοφορικα μοναρχοφασισμοῦ, πού δπλισαν, δργάνωσαν

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΩΝΙΔΕΛΘΙΚΟΥΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

οι ἀγγλοαμερικάνοι καταχτητές μας. Καὶ μόνον ἡ ἀναλογία τῶν ὄλικῶν δυνάμεων πού ἀντιπαραστάσονται—ἄνδρες καὶ ὄλικό, ὅπως λέει ἡ παλιά στρατιωτική ὄρολογία—προκαλεῖ τὴν κατάπληξην γιά ὅρελος τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ. Ἐνας πρός πέντε, ἔνας πρός δέκα είναι πολλές φορές αὐτή ἡ ἀναλογία. Μέσα σ' αὐτό τό ἄγριο πάλαιρα, μέσα σέ ἀπερίγραπτες στερήσεις καὶ ταλαιπωρίες γεννιώνταν καὶ μέστωνε ό νέος μας Λαϊκός Στρατός. Είναι φανερό πώς ἡ ἱδική ὑπεροχή τοῦ στρατοῦ μας είναι ἡ δύναμη πού τὸν κάνει ικανό νά τά βγάζει πέρα μέ τόσο πάνοπλο ἀντίπαλο.

'Από ποῦ ἀντλεῖ ό Δημοκρατικός Στρατός τῆς Ἑλλάδας αὐτή τὴν ὑπεροχή; —'Από τούς σκοπούς καὶ τό χαραχτήρα του. Πολεμάει γιά τὴν ἀποτίναξη τοῦ ξένου ζυγοῦ πού πνίγει τὴν πατρίδα μας. Πολεμάει γιά τή λευτεριά καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ λαοῦ μας. Δηλαδή πολεμάει γιά τά ιερότερα ίδανικά.

Τά ίδανικά αὐτά σήμερα μποροῦν νά διεκδικηθοῦν καὶ νά κερδισθοῦν μόνον δταν ὄλαχερος ό λαός τά διεκδικεῖ καὶ ὄργανώνει ἀντίστοιχα τις δυνάμεις του. Κι' ό ἐλληνικός λαός, ὅστερα ἀπό πολύκαιρες δοκιμασίες δημιούργησε μέσα στό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο τό ὄργανο τῆς διεκδίκησης τῶν δικαίων του. Είναι τό Ε.Α.Μ., ἡ παλλαϊκή συμμαχία τῆς δημοκρατίας. Ἐνοπλο τμῆμα ήταν τότε ό Ἑλληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός—ί Ε.Λ.Α.Σ.

Σήμερα ό στρατός τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ είναι ό Δημοκρατικός Στρατός τῆς Ἑλλάδας.

'Ο Δημοκρατικός Στρατός είναι στρατός λαϊκός στήν πιό πλατειά, στήν ὄλοκληρωτική σημασία τῆς λέξης. 'Οργανώθηκε καὶ διευθύνεται ἀπό ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ. 'Αποτελείται ἀπό τό λαό. Καὶ πολεμάει γιά τό λαό. Είναι ό ἐνοπλος ἐργαζόμενος λαός.

'Εδώ κι' ἐνάριση αιώνα ἡ ιστορία τῶν νέων χρόνων γνώρισε γιά πρώτη φορά τούς μαζικούς, λαϊκούς στρατούς. 'Από τότε πού ξέσπασε ἡ Μεγάλη Γαλλική Ἐπανάσταση, ἡ ἀστική τάξη γιά νά συράσει τὴν παλιά φεουδαρχία καὶ νά ἐπιβάλει τό πολιτικό της καθεστώς, κατέφυγε στόν παραμερισμό τῶν μισθοφορικῶν, κατά κανόνα λιγάριθμων, στρατῶν τῆς φεουδαρχίας καὶ τῶν πριγκήπων καὶ δημιούργησε τούς λεγόμενους ἐθνικούς στρατούς μέ βάση τή γενική

στρατολογία. "Όλοι όμως έκεινοι οι «έθνικοι» στρατοί ήταν ούδιαστικά, έτσι είτε άλλοιώς, «στρατοί» της νέας άρχουσας τάξης—μειοψηφίας. Πιό καθαρά φάνηκε ό ρόλος τους, δταν οι λαϊκές μάζες, άποχτώντας συνειδηση, άρχισαν νά διεκδηκούν τά δικαιώματά τους στή ζωή. Τότε ή σύγχρονη πλουτοκρατία έστελνε —και στέλνει— τό στρατό νά πνίγει τους άγωνες των έργαζομένων. Παράλληλα τους χρησιμοποιεί στήν ύποδούλωση των άλλων, πιό άδύνατων, λαῶν, τυπικῷ φαινόμενο της έποχής τοῦ ιμπεριαλισμοῦ.

Ριζική άλλαγή στό χαραχτήρα και τή συγχρότηση τοῦ στρατοῦ έφερε ή Μεγάλη 'Οχτωβριανή 'Επανάσταση στή Ρωσσία. Αύτη άνέτρεψε τό καθεστώς της μειοψηφίας τῶν κεφαλαιούχων και τῶν τσιφλικάδων κι' έδωσε τήν έξουσία στά χέρια τοῦ έργαζόμενου λαοῦ. Μαζί μ' αύτό όμως δημιούργησε κι' έναν παλλαικό στρατό νέον τύπον, πού εδειξε κι' δλας σέ δυό μεγάλους πολέμους τήν άπαράμιλλη άξια του,—στήν ένοπλη έπέμβαση τῶν ξένων ιμπεριαλισῶν τό 1918 και πάνω ἀπ' δλα στόν τελευταίο μεγάλο πόλεμο ένάντια στή χυλερική έπιδρομή.

Ή έπιδρομή τοῦ χιτλεροφασισμοῦ ένάντια στους λαούς προκαλεσθεὶς παντού ένα φούντωρα της έθνικής άντιστασης, πού ίναλογα μὲ τήν φριμότητα τῶν λαῶν γέννησε και τίς άντιστοιχες σι, απιωτικές δυνάμεις τοῦ άγώνα. "Οπου οι ίδιοι οι λαοὶ τίμραν στί χέρια τους τό πατριωτικό έργο της άντιστασης στούς έπιδρομεῖς, έκει δημιουργήθηκαν και νέοι λαϊκοί στρατοί. Κλασικό παράδειγμα είναι ο σημερινός στρατός της Γιουγκοσλαβίας, πού έξελίχτηκε από τό άντιρτικο τοῦ Τίτο.

Ο έλληνικός λαός είναι μέδια σέ κείμενος πού πρώτοι όρθιωθηκαν στόν πόλεμο ένάντια στό φασισμό. Παρα τήν θηρευτή της προδοτικής διχτατορίας της 4ης Αύγουστου ο λαός μας σέ σινιγι ρμό πολέμησε τον ίτιλό έπιδρομέα. Κάτω από τή σημαία τοῦ Ε.Α.Μ. δημιούργησε άργότερα τόν Ε.Λ.Α.Σ., πού έλευθέρωσε τήν Έλλάδα από τους γερμανοϊταλούς καταχτητές. Μπροστά στίς δύσκολες διεθνεῖς συνθήκες, τή στρατιωτική ύπεροχή της βρεττανικής έπέμβασης, ο Ε.Λ.Α.Σ. θετερα από ένδοξο άγώνα βρέθηκε στήν άναγκη νά καταδέσει τά δπλα γιά χάρη της δημοκρατίας. "Αν οι άντιπαλοί του κάτω από τήν ήγεσία τῶν Βρετανῶν, διέθεν συμμάχων, παρασπόνδησαν, τοῦτο δε μείον τήν

αῖγλη του. Ἡ ἐνοπλη βρεττανική ἐπέρβαση τοῦ Δεκάμερη
είναι ό λόγος πού ἔμεινε στή μέση τό λαμπρό ἔργο του.

Καὶ μά πού βρεττανοί καὶ τώρα ἀμερικανοί ιμπερια-
λιστές ξαπόλυσαν μέ τή βοήθεια τῆς ντόπιας ἀντίδρασης τό
λειρότερο καθεστώς ἑδνικῆς καταπίεσης, γιά νά μεταβάλουν
τήν πατρίδα μας σέ ἀντιβαλκανικό ἀντιδομοβιετικό δρμητήρι,
ἄλλος δρόμος δέν ἔρενε γιά τό λαό μας ἀπό τό νά τραβή-
ξει καὶ πάλι στά πατροπαράδοτα μονοπάτια καὶ ν' ἀδράξει
τό ντουφέκι γιά νά υπερασπίσει τή ζωή του καὶ νά ἐπιβά-
λει τή θέλησή του. Ἔτσι γεννήθηκε ὁ Δημοκρατικός Στρα-
τός τῆς Ἑλλάδας.

“Ωστε ἀπό γεννησιμού του ὁ Δημοκρατικός Στρατός
είναι λαϊκός.

Ἡ ἑδνική μας ιστορία είναι πλούσια σέ παραδείγμα-
τα δημιουργίας λαϊκού στρατού. Τήν ἀπελευθερωτική μας
ἐπανάσταση τοῦ Εικοσιένα δέν τήν ἔκαμαν μισθοφόροι
πρόγονοι τῶν σημερινῶν μισθοφόρων μοναρχοφασιστῶν.
Τήν ἔκαμαν οἱ ἐνοπλοί «γεωργοί καὶ ποιμένες». Τήν ἐ-
πανάσταση, πού κινδύνεψε νά πνιγεῖ ἀπό τόν Ἰμπραήμ
ἔξ αιτίας τῆς διαλυτικῆς κομματαρχικῆς πολιτικῆς τοῦ Κο-
τζαρπασιδισμοῦ, τή γλύκιασε ὁ Κολοκοτρώνης μέ τούς ἀντάρ-
τες του τό 1825. Συγκρότησε τό λαϊκό στρατό τῆς ἐποχῆς,
τήν ἑδνική πανστρατιά, κηρύττοντας δεξιά κι' ἀριστερά τό
περίφημο «τάκεκούρι καὶ φωτιά στους προσκυνημένους».

Ακολουθῶντας τήν ἡρωϊκή παράδοση τοῦ Εικοσιένα
στά χρόνια μας ὁ ΕΛΑΣ σήκωσε τήν πολεμική ἐπίδοση
τοῦ λαοῦ μας σέ ζηλευτή θέση μέσα στήν παγκόσμια ἀντι-
φασιστική ἀντίσταση. Είχε δρως κι' ὁ ΕΛΑΣ τίς ἀδυναμίες
του, πού ή ιστορία χρωστάει νά τίς μελετήσει καὶ οι νέοι
ογκωνιστές νά τίς ἀποφύγουν.

Ο Δημοκρατικός Στρατός συνεχίζει τίς ἡρωϊκές παρα-
δόσεις τοῦ ΕΛΑΣ. Τιμᾶ τούς γενναιούς πολεμιστές του
πού δρμωσαν στά μαῦρα χρόνια τῆς πρώτης κατοχῆς τήν
ἑδνική ψυχή τοῦ λαοῦ μας. Πολλοί ἀπό τούς μαχητές τοῦ
Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδας είναι οἱ μπαρούτοκανι-
σμένοι πολεμιστές τοῦ ΕΛΑΣ. Άλλα καὶ διδαγμένος ἀπό
τήν πείρα τοῦ ΕΛΑΣ ὁ Δημοκρατικός Στρατός ἀνεβάζει
πιό ψηλά τό πολεμικό καὶ πολιτικό του ἐπίπεδο. Είναι
όναρφισθήτο, διτι ὁ Δημοκρατικός Στρατός τῆς Ἑλλάδας
ἀντιμετωπίζει σήμερα πιο λυσσασμένη ἀντίδραση.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

έχει και ὅλη τήν πείρα και ὅλη τή δυνατότητα και πιό
ἐνεργό συμπαράσταση τῶν ἄλλων λαῶν γιά ν' ἀνταπο-
κριθεῖ στὸν ἱερό σκοπό του σάν λαϊκός στρατός πού είναι.
Πρέπει ν' ἀνεβάζει συνεχῶς τήν πειθαρχία του, νά καλυ-
τερεύει τήν ὁργάνωσή του, νά πλουτίζει τήν πολεμική του
ἐπίδοση, νά στεριώνει τούς δεσμούς του μέ τό λαό, πού
κλήθηκε νά ύπηρετήσει. Καί τότε ή νίκη θά στεφανώσει
τό ἔργο του, δικαιώνοντας τίς θυσίες πού δίνει γιά τήν
Ἐλλάδα.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ